

Työttömyys tappaa

Pitkäaikaistyöttömyys maassamme näyttää alenevan vain sikäli kuin pitkäaikaistyöttömät pääsevät eläkkeelle tai kuolevat pois. Työttömän tuloilla eläminen on hyvin vaikeata. Katukuvassa työttömyys ei välttämättä näy, koska työttömällä ei ole varaa liikua ja käydä ostoksilla. Työttömien tunteja katsastettiin työttömien mielenosoituksessa 31.5. Helsingissä. Paljon kiitosta hallituksen politiikka ei saanut.

Katso sivut 3, 4 ja 10

Kapitalistit kerjäävät EU:lle perustuslakia

Voiton päivänä (unionistien Eurooppa-päivänä) 9.5 järjestettiin mielenosoitus EU:n perustuslakia ja militarismia vastaan. 12.5 eduskunta "pyysi" hallitukselta esitystä perustuslain ratifioidumisesta. "Kuollutta hevosta" piiskataan henkiin, vaikka se on kuollut Ranskan ja Hollannin kansanäänestyksissä. Kapitalistit tarvitsevat perustuslain, hallitus ja eduskunta toimivat juoksupoikina.

Sivu 6

Yhteisrintaman rakentaminen on avainkysymys

Perinteiset "työväenpuolueet" ovat työväen asian jo ajat sitten unohtaneet. Vasemmistoliitto ja demarit peesaavat nykyistä talouspolitiikkaa, eikä myöskään SAK esitä vaihtoehtoa nykymenolle. Vappupuheissa nostettiin esiin viime päivien keskusteluja: Tarvitsemme Suomeen palkansaajia edustavan uuden laajoja väestökerroksia edustavan työväenpuolueen, joka esittää selkeän työväen vaihtoehdon nykymentolle.

Keskiaukeama

Sivu 2:

- * EU hyväksyi palveludirektiivinsä
- * Vakuusvaatimukset uudenlaisen ryöstämisen keinona

Sivu 3:

- * Työttömyys Suomessa
- * Olisiko jo muutoksen aika?

Sivu 4:

- * Työttömät vaativat työtä – ay-liike katselee sivusta
- * Paperi- ja sellukriisi

Sivu 5:

- * Europarlamentin ID-auto vieraili Helsingissä
- * Heikki Sipilä ja Kominform

Sivu 6:

- * Hallitus yrittää väenväkisin ratifioida EU:n perustuslain

Sivu 7:

- * Sotilaallinen liittoutuminen vie Suomenkin hyökkäyssotiin, Osa 2

Sivut 8-9:

- * Vapun puheet

Sivu 10:

- * Maa – ihmeiden planeetta

Sivu 11:

- * Kuka Thomasson?

Sivu 12:

- * Valko-Venäjän tilanne tänään

Sivu 13:

- * Rotusorto meni, luokkasorto jäi

Sivu 16:

- * Tuhopoltoilla tehdään politiikkaa

Kansanääni

Päätoimittaja:

Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki kesäkuu 2006

EU hyväksyi palveludirektiivinsä

EU:n ministerineuvosto sopi palveludirektiivin sisällöstä ja toimeenpanemisesta maanantaina 29. toukokuuta. Palveludirektiivin aikaansaaminen on ollut pääomapiirien tavoitteena vuosia. Sen avulla työnantajat ovat pyrkineet nujertamaan ay-liikkeen vastarinnan. Heidän pyrkimyksensä on ollut työvoiman siirtely halvan työvoiman maista kalliimman työvoiman maihin sellaisilla aloilla, joissa tuotantoa ei voida siirtää halpamaihin. Näitä aloja ovat mm. rakennusala, liikenne, terveydenhoito ym.

Nyt hyväksytty palveludirektiivi on riisuttu versio alkuperäisestä esityksestä, jossa työntekijät olisivat toimineet lähtömaansa palkka- ja työehdoilla. EU:n perustuslaki kaatui Ranskassa juuri tähän. Ranskalaiset eivät hyväksyneet, että puolalainen putkimies tulee ja vie heidän omien putkimiestensä työt.

Nyt hyväksytyssä palveludirektiivissä on rajattu sen ulkopuolelle mm. julkisen sektorin palvelut mukaan lukien terveydenhoito ja kunnallinen liikenne. Myöskään direktiivi ei koske rahapelejä. Palveludirektiivin piiriin jäivät mm. kiinteistöpalvelut, mainospalvelut, rakentaminen, kauppa, koneiden asennus ja korjaus, autonvuokraus, matkatoimistot, vapaa-ajan palvelut, urheilukeskukset ja huvipuistot. Direktiivissä ei myöskään sovelleta alkuperäismää- periaatetta vaan työsuhteen määrittävät työntekijän mukaan.

Palveludirektiivi käy vielä EU-parlamentin hyväksyttävänä. Sen jälkeen alkaa direktiivin 3-vuotinen toimeenpano-aika. Tämän kuluessa EU-maihin perustetaan mm. keskitetyt asiointipisteet, joissa ulkomailta tulevat yritykset voivat keskitetysti hoitaa lupaa ja sopimusasiansa. Palveludirektiivin vaikutukset voisivat tulla täydellä teholla näkyviin v. 2010.

Kauppa- ja teollisuusministeri Mauri Pekkarinen hehkutti, että palveludirektiivi tuo Eurooppaan 600.000 uutta työpaikkaa ja Suomeenkin lähelle tuhat. Näihin hehkutuksiin ei kannata uskoa - kattia kanssa. Käy aivan samoin, kuin niille suurille investoinneille, joita Suomeen piti tulla EU:hun liittyessä. Suomalaisia yrityksiä tämä direktiivi palvelee siten, että nämä pääsevät entistä helpommin siirtämään toimintojaan muihin EU-maihin. Ulkolaiset yritykset puolestaan tulevat tuomaan rakennusalan, liikenteeseen jne. omia työntekijöitään, ja nämä firmat tekevät varmasti parhaansa voidakseen itse päättää minkälaisia sopimuksia loppujen lopuksi työpaikoilla noudatetaan.

Palveludirektiivin hyväksyminen oli pääomapiireille oven avaus. Niinpä sen myötä on ay-liikkeelle rakennettu ankara taistelukenttä, pystyykö se tässä tilanteessa pitämään työntekijöiden puolia, pystyykö se valvomaan kaikkia erilaisia työehtosopimuksia. Yhteiskunnan kannalta taistelukenttä edelleen laajenee, pystytäänkö julkisen sektorin palvelut pitämään palvelusektorin ulkopuolella.

Vakuusvaatimukset uudenlaisen ryöstämisen keinona

Pekka Tiainen

Lamavuosien tuttua tarinaa oli, kun ihmiset menettivät asuntonsa. Pankki myi lainojen vakuutena olleen työttömäksi jääneen asunnon. Asuntojen kuplahinnat romahtivat 10 vuotta aiemmalle tasolle. Pääkaupunkiseudulla huippu-arvosta lähti puolet, keskimäärin koko maassa lähes puolet.

Jos oli ostanut asunnon korkeaan hintaan ja saanut siihen lainat, asunnon vakuusarvo putosi pienemmäksi kuin laina. Kun ei kyennyt työttömyyden takia maksamaan lyhennyksiä ja korkoja, pankki ei joutunut lyhennyksissä vaatiessa lisävakuuksia ei käyttäen vakuuskiristystä. Kun näitä ei kyennyt toimittamaan, pankki pani asunnon armoita myyntiin.

Siinä menivät säästöt ja saattoi jäädä vielä velkaakin, koska myydyin asunnon hinta oli painunut alas. Velkaantuneita pienryhmiä pankin konkurssiin samalla tavalla. Oli 1930-luvun lamavuosien meininki, jossa pankit laittoivat tiloja pakkohuutokauppaan. Samoin laittoivat pankit polvilleen myös Elannon, joka myi asunto- ja kiinteistöomaisuutensa. Anna-Liisa Kuitisen kanssa ainoana edustajistossa äänestimme tätä hulluutta vastaan.

Vasarat paukkuivat kuin 1930-luvun laman aikana, kun pankit pakkohuutokauppasivat talonpoikien tilat ja metsät.

Huoli kovista asuntojen hinnoista ja nuorten velkaantumisesta

Vuonna 2006 monet nuoret ovat ostaneet asunnon kovilla hinnoilla isoilla lainoilla. Korko on ollut alhainen ja laina-ajat ovat pidentyneet. Nyt korkoa nostetaan ja asuntojen hintojen nousu pysähtyy ja hinnat voivat laskea. Tässä on taas olemassa vaara, että kalliiden asuntojen ostajat kaikki eivät selviäkään lainoista työttömyyden, sairauden, avioeron tai jonkin muun syyn takia. Jos hinnat eivät laske, ongelma ei ole niin suuri, koska asunto myymällä voi kattaa lainat. Mutta jos hinnat laskevat, tässä voi tulla ongelmaa ja pankki voi alkaa harjoittaa tuttua vakuuskiristystä. Hymy vaihtuu armoittomudeksi ja häikäilemättömyydeksi. Ainakin asunton maksu sitoo nuoret työhön ja lapsien hankkimista helposti siirretään, jos on vielä opiskelut. Asuntotorttureiden käyttöön jäävän rahan vähäisyys ja epävarmuus ovat seurausta huonosta asuntopolitiikasta, jossa arava-asuntojen tuotanto on ajettu alas ja korot ovat jopa pankkikorkoja korkeampia.

Moni haluaa saada liikkumatilaa elämäänsä sijoittamalla säästöjään. Kun pankkitalletuksista ja valtion obligatiioista tai muista joukko-velkakirjoista saa vähän korkoa, osakkeet ovat yksi muoto. Lainan käytöllä osakkeiden ostoon halutaan lisätä hyötyä. Mutta myös vakuusryöstämisen menetelmät kehittyvät. Maailman osakemarkkinat kääntyivät loppukevällä jyrkimpään laskuun sitten 2000-luvun alun pörssiromahduksen. Se heijastui myös Suomeen. Laskun ohimenevyydestä tai siitä, onko alkanut pidempiaikainen laskusuuntaus, käydään keskustelua. Vakuusasian kannalta on merkitystä sillä, että osakkeiden ostaminen lainarahalla voi aiheuttaa pankin taholta samanlaista vakuus-

kiristystä, jos osakkeiden hinnat sukeltavat ja pankin osakkeelle antama vakuusarvo laskee alle lainasumman. Aivan kuin asuntojen kohdalla. Pankkien vakuuskiristyksellä on myös sillä tavoin laajempaa haitallista vaikutusta, että kun asiakaita pakotetaan myymään osakkeita vakuuksien puuttumisen takia tai pankki vakuuden haltijana myy asiakkaan osakkeet vastoin asiakkaan tahtoa, se kiihdyttää osakkeiden myyntiä ja aikaansaa alenevaa kierrettä.

On niitä, jotka haluavat turvallisempaa tuottoa säästöilleen kuin osakkeet antavat, eikä varoja ole edes irrotaakaan niin paljon kuin osakkeet vastaisivat, että sillä olisi merkitystä. Niinpä on kehitetty osakkeiden johdannaisia, kuten optioita. Sana johdannainen tarkoittaa tässä sitä, että johdannaisen hinta on jollain tavalla riippuvainen osakkeen hinnasta, kun on kyse osakejohdannaisesta. On myös kaikenlaisia muita johdannaisia.

Vakuusryöstämisen optiojärjestelmän avulla

Eniten optiot ovat esillä, kun puhutaan johdon tai henkilöstöoptioista. Niillä saa oikeuden ostaa osakkeen eli ne ovat osto-optioita. Niissä option hinta on halpa ja osakkeet saa ostaa halvalla. Siksi osakkeen hinnan nousu on palkanlisä ja sitä verotetaan palkan osana.

Totalessestä eri maailmasta on kyse, kun optioita ostetaan ja myydään pankkiriilikkeiden kautta. Siinä ei ole hinta-aleja. Perusedu kuitenkin on suojautua hyvin jyrkiltä kurssivaihteluilta. Se ei tietenkään ole ilmaista, vaan maksetaan korvaus, preemio ikään kuin vakuutus tai luovutaan turvan saamiseksi osasta hyötyjä muilla tavoin. Myös välittäjälle pitää maksaa palkkio.

Johdannaiset mahdollistavat kuitenkin myös huimia voittoja. Tätä käytetään optioitoiminnan mainostamiseen, jolla turvan ja lisätuottojen ohella houkutteellaan asiakkaita. Pankkiriilikkeet ja optiojärjestelmät tarvitsevat asiakkaita, sillä se pyörii asiakkaiden maksamilla palkioilla ja kurssivoitoilla.

Viime vuosien mittaa johdannaisoiminta on kasvanut maailmanmitassa räjähdysmäisesti. Se on alun perin kehittynyt antamaan suojaa ja se voi tasata vaihteluita. Suojausten suojausten suojausten ketjut ovat kuitenkin alkanet muistuttaa korttitaloa, joka voi hajota käsiin koska hyvänsä. Pelätäänkin, että tästä on tullut uusi rahamarkkinoiden kriisin lähde, joka voi pahimmillaan johtaa pahoihin talouden häiriöihin ja talouden taantumaa tai lamaan.

Yksittäinen johdannaisoimintaa harjoittava voi osaltaan joutua monenlaisiin ongelmiin, vaikka osaisi johdannaisilla toimiakin. Ongelma aiheutuu muun muassa juuri pankkien ja pankkiriilikkeiden harjoittamasta vakuuskiristyksestä tietyissä tilanteissa sekä verottajan osaamattomuudesta.

Vakuuskiristys tulee vastaan silloin, kun asiakas option ostamisen sijaan myy option. Myynti voi tällöin tarkoittaa, että suostuu myymään tai ostamaan osakkeen tiettyyn hintaan, jos option ostaja niin haluaa. Ja option ostaja haluaa, jos se on hänelle edullista eli option myyjälle tappiollista. Muutoin option myyjä saa hyödyn, joka on ikään kuin vakuutusmaksu siitä, että hän suojelle option ostajaa vääranlaisilta hintavaihteluilta.

Myyjän saama korvaus, preemio, ei jää myyjän käyttöön niin kauan kuin optio on voimassa. Raha toimii vakuutena sen varalle, että kurssi heilahtaa myyjän kannalta vääran suuntaan. Itse asiassa myyjä joutuu laittamaan vielä ylimääräistäkin rahaa, lisävakuusvaatimusta, tämän varalle. Tähän asti kaikki on loogista ja selvää, mutta sitten tulevatkin ongelmat. Pankkiriiliike onkin välillä pihalla kuin lumiukko vakuustarpeista. Käy niin, että asiakas on hoitanut vakuudet laittamalla vaikka rahaa tililleen, mutta pankkiriiliike ei ole asiaa tarkistanut ja kieltä toimet, jotka ovat välttämättömiä ja asiakkaalle aiheuttu tappiota. Tai sitten pankkiriiliike laskee vakuudet väärin. Väärinlaskemisessa on useita eri mahdollisuuksia. Ja laskiessaan vakuudet väärin, pankkiriiliike taas vaatii lisävakuuksia ja kieltää välttämättömät toimet kiertäen asiakkaalta rahaa tai muita vakuuksia. Voi myös olla, että asiakas hyvin hallitsee tilanteen, mutta pankkiriiliike on pihalla ja vaatii vakuuksia varmuuden vuoksi. Osa pankkiriilikkeistä myös kieltäytyy antamasta asiakkaalle erittelyä, miten vakuudet on laskettu. Ongelma myös on, että pankkiriiliike saattaa kesken kaiken muuttaa toiminnan sääntöjä. Tai kaupankäynti saattaa tökkä, toimeksiantoa ei saa läpi tekniikan pettäessä, tai kiireisissä tilanteissa ruuhkien takia.

Tällaiset ongelmat voi asiakas välttää, kun tietää, että pankkiriilikkeet ovat epäluotettavia näissä asioissa, mutta isoja vahinkoja on voinut tapahtua, jos asiakas on luottanut siihen, että esimerkiksi Suomessa on luotettavat toimivat järjestelmät.

Ryöstelevät harakat ihmisten säästöjen kimpussa

Harakka kerää kiiltäviä esineitä pesänsä. Pankit, pankkiriilikkeet ja rahastoyhtiöt puolestaan tarkkailevat, missä on ihmisten säästöjä, eläkeläisten, palkansaajien ynnä muiden. Ne pyrkivät keräämään nämä säästöt pesinsä, rahastoihinsa, sijoituksiin. Sopimukset on kirjoitettu niin, että jos kurssit menevät huonosti, tappio jää asiakkaille. Rahastoyhtiö ei ota siitä vastuuta. Asiakasta rahastetaan maksuihin. Tarvittaessa asiakas rahastetaan kuiviin vakuuskiristyksellä.

Syntyy myös sijoituspalvelua, mutta kehen voi luottaa tai kuka rahastaa. EU on laatinut sijoituspalveludirektiivin, jolla pitäisi karsia pois huijaaminen ja epäpätevät yritykset. Jääkö tällainen direktiivi lumehoidoksi, jolla ei ole muuta merkitystä kuin se, että ihmiset luulevat, että järjestelmät ovat luotettavia. Se taas saa laittamaan lisää rahaa pyydyksiin, ja tuottaa lisävoittoja pankkiriilikkeille. Entä eläkerahastot. Kun ne menettävät ihmisten rahoja, siitä ei paljon kohista.

Ihmisten säästöjen turvaaminen on rahan vallan maailmassa yksi suuren luokan kysymys. Kuten myös verotuksen kehittäminen niin, että se toimii luotettavasti ja turvataan rahoitusta koulutukseen, vanhuspalveluihin ynnä muuhun. Mutta jos tavoitteet ovat hyvät ja verotukseen sisältyy mielivaltaa, se aiheuttaa verotuskierrellisyyttä, joka vaarantaa mahdollisuutta rahoittaa yhteiskunnan tarpeelliset tehtävät.

Kaikki joukolla jäätä murskaamaan!

Tilaa Jäänmurtaja Helposti
www.mlys.net TAI MLYS ry
PL 73 40101 Jyväskylä

Työttömyys Suomessa

Kuva Helsingissä pidetystä työttömien mielenosoituksesta 31.5.2006

Juhani Tanski

Sorsan II hallitus teki vuonna 1985 kolme maamme kotaloihin syvästi vaikuttanutta linjausta:

1. Valuuttamarkkinoiden vapauttaminen, joka tehtiin takerösti ja lopulta päädyttiin pankkikriisiin ja kansallisuusvallisuuden uudelleenjakoon.
2. Päätettiin aloittaa Suomen lainsäädännön yhtenäistämisen EY-lakien kanssa.
3. Määriteltiin maamme talouden suurimmaksi uhkaksi työvoimapula.

Päästösten seuraukset tulivat esiin vasta vuosia myöhemmin 1990-luvun alussa, kun pankkien holtittoman luotonannon – varsinkin valuuttalainojen tyrkyttämisen – ja kovan rahan politiikan sekä itäkaupan vähenemisen seurauksena maamme ajautui taloudellisiin ongelmiin.

Ahon hallitus yritti ratkaista ongelmaa julkisten menojen leikkauksilla ja työttömyyden lisää-

misellä. TV-haastattelussa joulukuussa 1993 valtionvarainministeri Iiro Viinanen arvosteli Ruotsia, joka halusi säilyttää työllisyyden korkealla tasolla. Viinanen nimitti Ruotsia ”Euroopan sairaaksi mieheksi”, koska se ei tajua, että velkatilanteessa työttömyyden on annettava nousta vapaasti. Viinanen ennusti, että Ruotsi tuskailee ulkomaanvelkansa kanssa paljon Suomea pitempään. Ruotsi maksoi velkansa vuosia ennen Suomea.

Uusliberalimin läpimurto

Kevättalvella 1991 tapahtui uusliberalismin läpimurto Suomen talous- ja sosiaalipoliitikassa. Jonkinlaisesta kansanvallasta siirryttiin rahan valtaan: pääoma saneli käytännössä hallituksen ja eduskunnan päätökset. Valtion osuus taloudellisessa toimelaisuudessa sekä sen yrityksiä koskeva päätösvalta haluttiin minimoida. Alkoi ”Antaa mennä”-politiikan aikakausi.

Aiemmin poliittisen päätöksenteon tavoitteina oli kansalaisten

hyvinvoinnin lisääminen, työttömyyden poistaminen ja kansalaisten tuloerojen vähentäminen. Nämä asiat eivät enää kiinnostaneet uusia vallanpitäjiä: alettiin leikata peruspalveluja ja lisätä tuloeroja. Pääomatulot kasvoivat oli palkkatulojen yhteisumman. Leikattiin sosiaali- ja terveyspalveluista ja muista peruspalveluista; vastaavasti suurituloisten verotusta alennettiin.

Aiemmin työttömyyttä pidettiin yhteiskunnan ja yksilön kannalta kielteisena asiana. Uusliberalismin oloissa se muuttui valtaapitävien pääomapiirien katsannossa hyväksi asiaksi. Työttömyys laajeni Suomessa 1990-luvun alkupuolella kolmesta prosentista lähes parikymmenen prosentin pintaan.

Työttömyyden pakkajousto

Taloustieteellinen tutkimus muutui vallanpitäjien toiveiden mukaiseksi. Todettiin, että työttömyys ja palkkataso vaikuttavat toisiinsa. Olennainen havainto on, että tämä riippuvuus, ns. palkkakäyrä, on eri maissa samanlainen. Palkkajousto on noin -0,1 eli työttömyyden kaksinkertaistuminen aiheuttaa palkkojen alentumisen 10 prosenttia. Tämä merkitsee, että työlänsäädäntö, ay-liikkeen asema, ”työelämän joustaavuus” tms. ei juuri vaikuta. Palkat korkean työttömyyden ympäristössä ovat matalamman kuin alhaisen työttömyyden vallitessa.

Televisiossa uutisoidaan USA:n työllisyystilastoja tyyliin: ”Eilen julkaistujen tilastojen mukaan työttömyys on pysynyt ennallaan. Tämä on suuri helpotus talousasian-tuntijoille, jotka ovat pelänneet

työllisyyden kohenemisen aiheuttavan inflaatiopaineita taloudessa.” Kun talousministerimme saapuvat Econfin kokouksista, he keuhuvat rinta rottingilla, miten loistavia arvosanoja Suomi on saanut talous- ja budjettipoliitikastaan. Työllisyydestä he eivät sano mitään. He eivät ehkä edes ymmärrä, että suurtyöttömyys jatkuessaan aiheuttaa vakavia yhteiskunnallisia ongelmia.

Meillä ahot, viinaset, lipposet, niinistöt, vanhaset, kalliomäet, heinäluomat, sailakset ja virtaset iloisevat budjettileikkauksista, joilla valtiontalouteen on saatu säästöä ja usein samalla lisätty työttömien määrää. Meillä ei ole tapana iloita korkeista työttömyyslukuista, vaan vakiintuneen tavan mukaan joku valtiovalan edustaja vuodattaa krokotiilin kyneleyn työttömien päälle.

Puheiden ja tekojen ristiriita

SDP:n Kuopion piirin piirikomitea totesi vuonna 1994: ”Nykyinen kristustalouden monetarismia, jonka pohja on uusliberalismissa. Tuloksia silläkin tietyistä ajan mittaan saadaan, mutta näistä tuloksista lasku lankeaa aivan väärin. Vaikkakaan tällä uusliberalismilla ei näytä olevan mitään eroja vanhaan laissez-faire teoriaan. Taloustieteilijä Friedmanin opit ovat tulleet vain hitaammin Suomeen...” SDP:n vuoden 1995 eduskunta-vaalijulistus lupasi: ”Kansalaisten tuella sitoudumme seuraavan vaalikauden aikana ... alentamaan työttömyyden alle puoleen nykyisestä”. Vasemmistoliitto lupasi täystyöllisyyden vuonna 2000, jos puolueen keinoja, kuten kuuden tunnin työpäivä, käytetään. Ohjelman mukaan

nuoris- ja pitkäaikaistyöttömyys poistuu 1998.

Lipposen ”työllisyyden ja yhteisvastuun hallitus” julisti huhtikuussa 1995: ”Talouspolitiikan päätavoite on työttömyyden puolittaminen vaalikauden aikana”. Tosi-asiassa viisi Emu-kriteeriä - julkisen talouden vaje, julkistalouden velkaantuminen, inflaatio, korot ja valuutan vakaus – menivät kirkeästi työllisyystavoitteen ohi. Työttömyyden vähentäminen ei ollut hallituksen ainakaan 20 tärkeimmän tavoitteen joukossa - päinvastoin hallitus teki kymmeniä työllisyyden heikentymiseen johtaneita päätöksiä.

1990-luvun loppupuoli tarjosi oivalliset edellytykset saada aikaan käänne työllisyyskehityksessä: talous kasvoi kohisten 7-8 vuotta. Hallitus ei ole mitenkään hyödyntänyt talouden huippusuhdanteen mahdollisuuksia työllisyyden kohentamiseksi. Päinvastoin, se teki lukuisia työllisyyttä heikentäviä päätöksiä: perusturvan ja kuntien valtionosuuksien leikkaukset, maatalouden alasajo, liikelaitosten ja yritysten henkilöstön irtisanomiset jne. Työllistämistä heikentävät päätökset ovat kumonnet taloudellisen kasvun tarjoaman työpaikkojen lisäyksen. Hallitus on kieltäytynyt työllisyyttä parantavista toimista: verotuksen painopisteen siirtämisestä työn verottamisesta ympäristöveroisiin: energian ja raaka-ainoiden kulutuksen verottamiseen. Hallitus kohdensi verohelpotukset pääosin isotuloisille – ei alimpiin tuloluokkiin, mikä olisi välittömästi elvyttänyt kulutuskysyntää.

Jatkuu sivulla 10...

Olisiko jo muutoksen aika?

Viisikymmentä vuotta sitten laittavassammalla oli vauhti päällä. Yleislakko oli puhaltanut siihen uutta hen-

keä. Vuoden ja yhdeksän kuukauden kuluttua olivat eduskuntavaalit. Niissä laittavassammalla sai lähes neljänneksen annetuista äänistä ja viisikymmentä kansanedustajaa. Sillä syntyi eduskuntaan niin sanottu työväen enemmistö.

Se oli komea tulos. Kaikkialla laittavassammasta oikealle säikähdettiin ja päätettiin, että sen etenemiselle on saatava stoppi. Oikealta alkoi vilkas maanlainen liikehdintä, jolla vasemmalle istutettiin sitä hajottavia uudistuksen ajatuksia. Se synnyttivät ristiriitoja, joiden vuoksi alkoi liikkeen hajaantuminen ja kannatuskin kääntyi hiljalleen laskuun. Tilanne paheni, kun oikeistossa laittavassammasta hyväksyttiin hovikelpoiseksi. Siitä syntyi hallituskipeyttä, joka vaati poliittista tinkimistä tinkimisen jälkeen.

Itse asiassa lopullinen naula laittavassammasta ikuun iskettiin, kun eduskunta hyväksyi lain

puoluetesta. Ennen sitä puoluepamput ja kansanedustajat juoksivat pitkin maakuntia kyselemässä mitä äänestäjät ajattelivat ja halusivat. Kaiken lisäksi heidän oli pakko toimia lupautensa mukaan. Vain siten saattoi varmistaa kansan karttuisan käden tuen ja paikat eduskunnassa.

Puoluetuen jälkeen kaikki kääntyi päällelleen. Valtion puolueille antamat kymmenet miljoonat vapauttavat ne kansan ”karttuisasta kädestä”. Niinpä puoluejohtajat ja kansanedustajat juoksevat edelleen pitkin maakuntia, mutta nyt selittämässä mitä kansan pitää ajatella ja haluta.

Tästä politiikan suunnan muutoksesta johtuu, että tänään kaikki asiat ovat päin helvettä.

Valtakunnan päählehdessä (HS) kerrottiin Tilastokeskuksen suulla, että 618.400 henkeä (14 % kaikista) elää köyhissä kotitalouksissa. Heistä yksinäisten tulot olivat 974 euroa ja pariskuntien 1 461 euroa kuukaudessa tai sen alle. Tämän mukaan ei ollut köyhä eikä kipeä jos nuo tulot ylittyy vaivaisella eurolla...

Verohallituksen tilastot kertovat aivan jotain muuta kuin Tilastokeskuksen ”tutkimus”. Se kertoo, että 2.508.088 tulonsaajan (57,1 %

saajista) kaikki yhteenlasketut tulot olivat keskimäärin 798 euroa kuukaudessa. Tässä joukossa oli vain 521.456 sellaista tulonsaajaa (11,9 %), joiden tulo oli keskimäärin 1 155 euroa ja 1.986.632 tulonsaajaa (45,3 %), joiden tulo oli keskimäärin kuukaudessa 627 euroa kuukaudessa.

Kokoomus sanoo, että kaikki työ on arvokasta, paskaduunia ei ole olemassakaan. Kaikki työ on arvokasta. Totta - mutta 1,4 miljoonaa palkansaajaa tekee kiduttavia osa- ja määräraikaisia töitä, joiden palkalla ei elä, se on oikeaa paskaduunia. Piste!

Köyhien määrä on moninkertainen Tilastokeskuksen ”tutkimuksiin” verraten. Sillä sen on tutkimuksilla tuotettava sitä, mitä siltä pyydetään ja siltähän pyydetään tietoa, joka ei tee levottomaksi vaan rauhoittaa. Mitä useampi luulee olevansa ainoa pienituloisen ja köyhä, sitä mukavampaa se on hallituksella ja – kapitalisteille.

Terveystieteiden ja niiden mittaavat ongelmat ovat puhuttaneet pitkään. Ongelmat ovat suuria jo nyt, vaikka suurista ikäluokista ensimmäiset tulevat ikääntyneinä kokonaan julkisen terveyden hoidon piiriin vasta viiden, kuuden vuoden kuluttua. Silloin julkinen sektori kokee kata-

strofin, vaikka sen jälkeen ikäihmisten määrä jatkuvasti lisäänty ainakin kymmenen, viisitoista vuotta. Tätä taustaa vasten on vastuutonta, että kiihtyvällä vauhdilla julkista terveydenhoitoa ajetaan alas ja yksityistä ylös. Yksityistä, jonka hinta työntutia kohden, oli jo 2004 julkiseen sektoriin verraten viidenestä (20,8 %) kalliimpaa.

Todellisuudessa julkisen ja yksityisen sektorin ero julkisen hyväksi on vieläkin suurempi. Siitä on loistava esimerkinä Helsinki. Se perii (2005) terveyskeskuksesta sisäisinä vuokrina ja poistoina 63,8 miljoonaa euroa. Tästä summasta on aiheellista vain tilojen ja kalustojen ylläpito enintään 13,8 miljoonaa. Loput vähintään 50 miljoonaa nostaa (6,5 %) aiheettomasti terveyskeskuksen kustannuksia, vaikka kaupunkilaiset ovat ne veroina maksaneet jo silloin, kun tilat, laitteet, kalustot jne. on rakennettu, hankittu.

Kilpailussa yksityisen sektorin kanssa julkinen ei edes tarvitse 50 miljoonan euron ”lisätuuta”. Niinpä se voi palkata terveyskeskukseen lääkäreitä, terveyden-, sairaan- ja vanhustenhoitajia 2 000 henkeä! Mutta ei, niin ei tehdä, sillä kaupungin oikeistolainen kaupunginjohto haluaa käyttää sen kapitalistien toiveiden mukaan yksityisen terveydenhoidon tukemiseen ja investointeihin, joilla

ei ole mitään tekemistä kaupunkilaisten terveyden- tai vanhustenhoidon, ihmisten hyvinvoinnin kanssa.

Viisikymmentä vuotta sitten laittavassammalla oli yhtenäisyyttä, voimaa ja vauhti päällä. Kun oikeiston ponnistuksiin sen riveihin saatiin kaiken maailman uudistajia ja kriittisiä ajattelijoita, rivit alkoivat rakoilla, voimat ehtyä ja vauhti hiipua. Vuosikymmenten saatossa se on johtanut oikeistolaiseen yhden väiteohdon politiikkaan, jossa tärkeintä on koti- ja ulkomaisten kapitalistien rikastuttaminen. Sinun ja minun ei ole niin suurta väliä.

Tänään laittavassammasta on sirpaloitunut. Se on hajottanut voimansa toisiaan vierastaviin puolueisiin ja ryhmitymisiin. Siinä on jo muutoksen aika. Seuraaviin eduskuntavaaleihin on aikaa vaivaiset yhdeksän kuukautta. Niistä voi alkaa uusi kaikkia köyhiä, pienituloisia, paskaduunia tekeviä ja kaikkia muitakin palkkatyöläisiä suosivan politiikan aika, mikäli – mikäli vanhat toverit yhdistävät voimansa ja nostavat salkkoihinsa luokkataistelun lipun!

Kai Kontturi

Työttömät vaativat työtä – ay-liike katselee sivusta

Työttömien valtakunnallinen yhteistoimintajärjestö järjesti keskiviikkona 31.5.06 mielenosoituksen suomalaisen työn puolesta Helsingin Senaatintorilla. Tätä ennen kokoonnuttiin eduskuntatalolle, josta marssittiin Senaatintorille. Julisteissaan mielenosoittajat vaativat työtä ja toimeentuloa, sekä esittivät työttömien liikekannallepanoa. Keskusteluissa nousi esiin se todellisuus, josta julkinen media mielellään vaikeenee.

Irtisanominen Suomessa halvempaa

Mielenosoitukseen Helsinkiin oli saapunut Turusta Riitta Vesa. Hän kantoi julistetta "Suomeen töitä, osta suomalaista". Työttömäksi Riitta jäi Turun Leaf Oy:ltä. Toukokuussa 2005 tuli ilmoitus tehtaan sulkeamisesta ja myymisestä, jonka jälkeen alkoivat YT-neuvottelut. Helmikuun lopussa lähti 160 työntekijää. Riitta sai kuukauden jatkoajan ja erorahan, joka oli viikon palkka jokaista tehtyä työvuohta kohti. Sen jälkeen, kun tämä erorahalla kompensoi aika sekä pitämättä olevat lomata, että miksi piti lopettaa kannattava tehdas ja miksi Leaf Oy:n tuotantoa siirretään esim: Ranskaan tai Tanskaan, jotka maina eivät ole ollenkaan Suomessa kilpailukykyisempiä. Arvioi-da vaan voi, että näiden maiden

vastaavat tuotantolaitokset kykenevät suuriakaan investointeja tekemättä lisäämään vastaavan määrän tuotantoaan ja myymään sen entisille Leaf Oy:n markkinoille. Yleinen arvio on, että kaikki johtuu omistajien kyltymättömästä voitontavoittelusta. Omana näkemyksenään Riitta esittää, että Leaf Oy:n tuotannon myyminen ulkomaisille yrityksille johtui ennen kaikkea siitä, että meillä Suomessa irtisanominen on halvempaa työnantajille, kuin muualla. Työttömällä ei ole helppoa. Riitta kertoo olevansa "väliinputoaja". Hän on syntynyt vuoden 1950 jälkeen, jolloin ei ole mahdollisuutta päästä minkäänlaiseen "putkeen", mutta koulutuksenkaan avulla on kuitenkin vaikea löytää uutta työtä. Vaikeampaa kuitenkin on nuorilla, joilla on elämä edessään, perheet elätettävänä ja velat maksamatta, mutta työn hakeminen kuitenkin lähes yhtä vaikeata.

Jopa patruunat olivat ihmisiä

Eduskuntatalon edustalla tapasimme myös Järvenpään Työttömät ry:n hallituksen edustajan Aimo Kuoppa-ahon. Aimmolla työttömyyttä kesti yli kaksi vuotta. Nyt hän toimii työttömien yhdistyksen toimitsijana TE-keskuksen yhdistelmätuen turvin. Järvenpäässä on kaikkiaan 1300 työtöntä. Heistä 280 on järjestäytynyt työttömien toimintaan. Aimo kertoo, että työllisyystilanne on edelleen heikko ja työttömien on vaikea työllistyä. Näyttää siltä, että pitkäaikaistyöttömien määrä tippuu siksi, että he pääsevät hiljalleen eläkkeelle t. sairaseläkkeelle tai poistuvat kuoleman kautta keskuudestamme. Esimerkiksi Lapin alueen työttömien määrä vähenee, koska sieltä poistuvat ihmiset ja työpaikat. Silloin ei ole työttömiäkään. Työttömästä tuntuu hyvin palalta se, että toisaalta ihmiseltä vaaditaan yhä pidempää työuraa, mutta toisaalta töitä ei anneta. Pahimpia ovat pätkätyöt joiden varaan varsinkin nuoret eivät kykene suunnittelemaan elämäänsä. Ei voi ottaa lainaa esimerkiksi asunnon hankintaan. Työtön tulee toimeen hyvin heikosti ja jokainen "penni" tulee laskea tarkkaan. Elämää ei voi suunnitella pitkään ja monilla eläimen turvaa pelkästään sosiaaliluokku. Niillä on paremmin, jotka ehtivät hankkia asunnon ennen työttömyyttä. Ongelmaksi on muodostunut myös se, että niillä joilla työtä on, palkka on niin pieni, että sillä ei elä. Joudutaan tekemään useampaa työtä, joka kuluttaa. Syyksi nykyiseen tilanteeseen Aimo näkee kasvottoman kansainvälisen pääoman, jonka pääajatus on, että "kaikki minulle nyt heti". Työnantaja ei ole enää ihminen. Kun aiemmin hallitsivat patruunat, oli tilanne kaikista huolimatta parempi, koska patruunakin oli konkreettinen ihminen, jonka oli pakko välittää

myös työntekijöistään. Ihminen ymmärretään tänään tuotanto-yksikönä, jolla on tuotanto arvo, josta otetaan kaikki irti, jonka jälkeen se voidaan vaihtaa toiseen. Näin kasvatetaan suurta kansainvälistä pääomaa. Ja tätä meille markkinoidaan, kuin se olisi luonnon laki, jolle ei ole vaihtoehtoa.

Ay-liike jälkijunassa

Pääoman sijoittajien voiton tavoittelu on kyltymätön. Mitenkään muuten ei voi ymmärtää Leaf Oy:n tuotannosta luopumista, koska yritys oli hyvin kannattava. Näin totesi Leaf Oy:n pääluottamusmies Raimo Häikiö keskustellessamme työttömyydestä. YT-laki Leaf Oy:n tapauksessa osoittautui torsioksi. Neuvotteluissa omistaja vetosi tuotannollis-taloudellisiin seikkoihin sillä perusteella, että elintarvikealan jätin CSM:n tehtaissa eri puolilla Eurooppaa oli ylikapasiteettia ja tuotantoa siirretään näihin tehtaisiin. Näyttää kuitenkin siltä, että yhtiö rakentaa uuden tehtaan Slovakiaan, jonne siirtyy 20 % Turun tuotan-

nosta ja loppu ulkoistetaan eri puolille mm. Itä-Eurooppaan. Selvästikään tuotannollis-taloudelliset syyt eivät olleet todellinen syy Leaf Oy:n lopettamiselle. Raimo toteaa ajan olevan pääluottamusmiehelle kiireistä ja tuskaista aikaa. Alkuperäiset suunnitelmat yhtiön alas ajamiseksi eivät ole tiukan aikataulun vuoksi onnistuneet. On jouduttu tekemään määräaikaista työsuojelmia. Ihmisille, jotka eivät ole aiemmin olleet kokeneet työttömyyttä ja uhkaa tulevaisuudelleen, kokevat tilanteen hyvin kaaottisena. Ay-liike tässä näyttää kulkevan täysin jälkijunassa. Liitosta ja sen lakimiehistä ei juuri ole ollut apua. On ihme, että SAK ei nosta meteliä siitä, että lähes päivittäin kannattavista yrityksistä sanotaan irti kymmeniä ja satoja ihmisiä. Monikään nyt irtisanotuista ei ole saanut muuta kuin pätkätöitä. Yleensäkin näyttää siltä, että kaikki toistaiseksi voimassa olleet työt on muutettu pätkätöiksi.

Haastattelut kokosi Heikki Männikkö

Paperi- ja sellukriisi

Onkohan tässä UPM:n logossa jotain enteellistä. Sillä on raatelevat kynnet, joilla se repii työntekijöitään ja siivet, joilla se liittää maasta pois.

Reino Welling Jämsänkoski

Paperikapitalistien, paikallisten ja merentakaisen isäntien suunnitelmat eivät suostu menemään nappiin vaan puihin kerta toisensa jälkeen. Viime kevätisen seitsemän viikon työsulun piti laittaa Paperiliitto polvilleen kerta rysäyksellä. Hommaan oli hyvin varauduttu, koneet suolsivat paperia täysillä ulkomaan varastoihin suojaan AKT:n ja Merimiesunionin mahdollisilta tukitoimilta.

Tähän väliin haluaisin heittää Paperiliitolle ohjeen seuraavaa lakkoa tai työsulua varten. Pitäisi myös työntekijöitten kansainvälistyä niin, ettei esim. UPM:n paperia lähde markkinoille mistään maasta jos Suomessa on lakko tai työsulku.

Johtaja Tähtinen on joutunut myöntämään, ettei työnantajapuoli saavuttanut tavoitteitaan työsululla. Miehellä lienee ollut kinkkinen paikka myöntää moinen asia. Homma ei onnistunut vaikka Suomen ns. riippumaton lehdistö antoi työnantajapuolelle kaiken tukensa. Muistettaneen lukuisat sadut paperimpiesten ja naisten ruhtinaallisia palkkoista jne.

Kun työsulusta ei ollut apua niin ryhdyttiin joukkoihtisanomisiin. Voitto tuottava yritys kuten esim. UPM irtisanoi yli 3000 henkilöä. Kansainvälistynyt ahneus sai kasvot johtaja Jussi Pesosen muodossa. Toisaalta ymmärrän hänenkin asemaansa. Palkka on yli miljoona euroa vuodessa. Sen eteen ei tarvitse omia aivoja vaivata, kunhan tekee sen mitä omistajat ja hallitus määräävät. Pesonen on kyllä tuon asian muistanut. Hän ei ole kyllä virkaudellaan esittänyt ensimmäistään omaa visiotaan. Raha rauhoittaa ja tekee nöyräksi, sehän on vanha totuus.

Vakavan asian keskellä tapahtuu jotain humorististakin. Metsäteollisuus ry:n varapuheenjohtaja Kai Korhosen mukaan suomalainen metsäteollisuus on kärsinyt imago-tappion lakkoilun takia.

Paperiliittohan oli peräti 2 vrk mielenilmaisulakossa. Korhosen mielestä siis 7 viikon työsulku ei aiheuttanut mitään imagohaittoja. Kuten jo aiemmin totesin, siihen oli valmistauduttu huolella, joten kai haitat jäivät vähäisemmiksi. Mitä mieltä Korhonen lienee irtisanomisten tuomasta imagohaitasta? Uskoisin sen olevan suurempaa kuin paperikapitalistit kuvittelevat. Jokainen viisas ja eteenpäinpyrkivä nuori

harkitsee kahteenkin kertaan menköö etsimään töitä paperi tai sellualalta. Se on muuttunut erittäin epävarmaksi pätkätyöksi. Nyt alalla olevat siirtyvät heti tilaisuuden tullen muualle.

Ahneella on paskainen loppu, se pätee myös puunjalostukseen. Alan tulevaisuuteen Suomessa en usko, ehkä 10-15 vuotta vielä vanhoista koneista osa pidetään käynnissä. Sen jälkeen paperi ja sellu valmistetaan Venäjällä, Kiinassa ja Intiassa. Kääntyykö puurekkojen kulkusuunta itärajalla joskus tulevaisuudessa, mahdollista sekin.

Maailmantalouden mullistukset voivat tulevina vuosina myös vaikuttaa Suomen puunjalostukseen. Jonkinlaisen mullistuksen tulee aiheutamaan jenkkin edessä hämmästyttävä tappio ja pako Irakista. Sotaa käydään siellä velkarahalla ja joskus jonkun on nekin velat maksettava. Loppukaneettina esittäisin kysymyksen: Olisiko UPM irtisanonut väkään jos SAK olisi ilmoittanut sen johtavan viikon yleislakoon Suomessa?

Europarlamentin ID-auto vieraili Helsingissä

Europarlamentin ID ryhmä (Independency – Demokrati – Itsenäisyys – Demokratia) muodostuu 32:sta europarlamentin jäsenestä. Ryhmään kuuluu parlamentin edustajia sekä vasemmalta että oikealta, mutta yhteisenä tekijänä on EU:n perustuslain vastustaminen ja kansanäänestyksen vaatiminen siitä jokaisessa EU-maassa.

Ryhmä vaatii EU:hun mm. enemmän demokratiaa, kansallisten parlamenttien päätösvalan vahvistamista, toimivia sosiaali- ja terveyspalveluja sekä vastustaa pyrkimyksiä EU:n ja Naton yhteistyön ja aseellisen toimivallan laajentamisesta.

ID ryhmällä on käytössään bussi, joka kiertää koko ajan kaikissa 25:ssä EU-maassa. Suomeen auton toi touko-kesäkuun vaihteessa eduskunnan 100-vuotisjuhlakortti. Perustettiinhan v. 1906 Suomeen yksikamarinen parlamentti, eduskunta, joka syrjäytti aikaisemmat säätyvaltiopäivät. Samassa yhteydessä kaikki suomalaiset, niin naiset kuin miehetkin, saivat yleisen ja yhtäläisen äänioikeuden. Kiertueella ID ryhmää edustivat sen vetäjä tanskalainen Jens Peter Bonde ja Maltaa edustava Sharon Bonici. Lehtemme ei tavannut Bondea, koska Hän osallistui samaan aikaan Eduskunnan juhlaistuntoon, mutta Bonici oli paikalla, kun

Tässä EU:n perustuslaista kansanäänestystä vaativien MEP:pien kampanjaauto ja pikkukuvassa autossa tanskalaisen Jens-Peter Bonden kanssa työskentelevä maltalainen Sharon Bonici.

kävimme kurkkamassa bussia Helsingin Elielin aukiolla.

Sharon Bonici selvitti ID ryhmän toimintaa ja bussin jatkuvaa kiertelyä EU-maissa, jossa tavoitteena on saada järjestettyä kansanäänestys EU:n perustuslaista kaikissa EU:n jäsenmaissa. Nyt perustuslaki on kaadettu sekä Ranskan että Hollannin kansan-

äänestyksissä, joka merkitsee perustuslain kaatumista. Vaikka joissakin maissa, kuten Espanjassa ja Luxemburgissa perustuslaki on hyväksytty, se ei muuta tilannetta.

Vielä perustuslaista aiotaan järjestää kansanäänestykset ainakin Iso-Britanniassa, Tanskassa, Irlannissa ja Puolassa. Tiekissä vielä harkitaan

kansanäänestyksen järjestämistä. Bonicin mielestä oleellista on kansanäänestys sinänsä, jos kansa perustustaan hyväksyy, niin sitten hyväksyy. Tärkeitä on, että kansa saa mahdollisuuden päättää siitä kaikissa EU:n jäsenmaissa.

EU:n perustuslain nykyisestä vaiheesta Sharon Bonici totesi, että

todennäköisesti sitä tullaan karsimaan ja lyhentämään. EU:n komission puheenjohtaja portugalilainen Jose Manuel Barroso on varoitellut, ettei yksittäisten maiden tulisi pyrkiä poimimaan perustuslakia käsiteltäessä etuja itselleen kuin rusinoita pullasta, mutta juuri näin on tapahtumassa. Uhkana on, että vaikka perustuslakia nyt karsittaisikin ja vaikka se nimettäisiin kokonaan uudelleen, karsitut perustuslain osiot pyritään hyväksymään jäsenmaiden parlamenteissa tapahtuvan käsittelyn kautta. Eihän kapitalistit halua antaa tavoitteistaan periksi.

Edelleen Bonici ennakoii, että kun EU ensi vuonna juhlii unionin 50-vuotisjuhlaa, jonkin verran uudelleen muotoiltu perustuslaki aiotaan hyväksyttäväksi EU:n juhlaokouksessa kaikkien 25:n jäsenmaiden päämisteillä niin, ettei missään maassa asiasta kysyttyä lupaa kansalta.

Tällöin kansanvalta olisi sivuutettu kokonaisuudessaan. Suomen osalta se tulisi merkitsemään, että se demokraattinen vaikutusmahdollisuus, minkä saimme vuonna 1906, olisi menetetty reilut sata vuotta myöhemmin, vuonna 2007. Tässä välissä kansan ääntä kuultiin edes jossakin määrin ainakin vaaleissa, vaikka silloinkin se äänestäjiin rahan voimalla vaikuttamalla osittain kumottiin.

RK/Kä

Heikki Sipilä ja Kominform

Tietokoneiden ja internetin kautta vaikuttaminen maailman asioihin on saanut aivan uusia mahdollisuuksia. Nykyisin autovuokraamossa työskentelevä valtiotieteiden maisteri Heikki Sipilä on tästä hyvä esimerkki. Hän alkoi 1970-luvulla opiskellessaan Helsingin yliopistossa miettiä maailman menoa ja yhteiskunnassa olevia epäkohtia. Prosessi kesti vuosia, mutta lopputuloksena Sipilä omaksui vahvan vasemmistolaisen maailmankatsomuksen ja halun vaikuttaa asioihin.

Tilaisuus vaikuttamiseen syntyi 1990-luvun puolivälissä, kun tietokoneet ja internet alkoivat kehittyä. Heikki huomasi, että näiden välineiden avulla oli mahdollista pyöräyttää kokonaista uutistoimistoa. Tuli mahdolliseksi levittää sellaisten imperialismin vastaisten maiden uutistoimistojen materiaalia, jota meillä valtatiedotusvälineet suorastaan kartoivat. Niin syntyi vuoden 1996 joulukuussa uutistoimisto

Kominform, joka käyttää mm. Kuuban, Korean Demokraattisen tasavallan, Kiinan, Vietnamin, Laosin ja Libyan uutistoimistojen uutisiantia ja levittää sitä edelleen Suomeen ja muihin länsimaihin. Ja totta vieköön, uutiset ovat faktaa ja maailmaa näyttävä tämän jälkeen kokonaan erilaiselta kuin ennen. Paljastuu mm. että maailman eristäytyneimmäksi maaksi syytetty Pohjois-Korea on mitä vilkkaimmalla jatkuvassa diplomaattisessa, kulttuurisessa ja taloudellisessa vuorovaikutuksessa kymmenien eri maiden kanssa.

Heikki on pyöräyttänyt uutistoimistoaan jo kohta kymmenen vuotta. Alussa Kominformin toiminta oli hyvinkin pienimuotoista, mutta nykyään sen uutiset tulevat sähköpostin kautta reilusti yli sadan suomalaisen tietokoneelle, jouskossa myös kaikki merkittävimmät tiedotusvälineet. Ulkomaille uutiset menevät englanninkielisinä yli 500:lle tilaajalle. Päivittäin Sipilän koneelle tulee toista tuhatta uutista eri

tietotoimistoilta, joista Heikki valitsee keskimäärin n. 200, jotka menevät Kominformilta eteenpäin englanninkielisiin ulkomaiseen leviytykseen. Suomalaiseen leviytykseen Heikki valitsee päivittäin 5-10 uutista, jotka hän kääntää suomeksi ja lähettää suomalaisille tilaajilleen. Vaikka mm. Helsingin Sanomat on riennut Kominformia, sen tuotama uutisaineisto on heille ainakin kelpannut, mikä näkyy siitä, että lehden toimitus on edelleenkin kiinnostunut Kominformin aineistosta.

Kaikkeen tähän työhön Heikiltä menee noin 4 tuntia päivässä. Joskus töissä on niin hiljaista, että uutismateriaalin kanssa voi puuhata töiden siitä kärsimättä. Mahdollisuus uutismateriaalin muokkaukseen on lisääntynyt, kun Heikki tällä hetkellä tekee työpaikassaan puolipäivätyötä. Suuren osan työstä Heikki sitten tekee iltaisin, joskus hyvinkin myöhään.

Kominformin suomalaiset tilaajat eivät ole mikään yhtenäinen joukko. Yksikään suomalainen puolue ei ole yksiselitteisesti sen takana. Päinvastoin muutammat esim. SKP:n jäsenet melkein karttavat sitä. Toisaalta monista "aidoista porvareista" on kehittynyt ahkeria Kominformin lukijoita.

Heikin uutistoimisto on joutunut monenlaisten hyökkäysten kohteeksi. Välikäsi hänen koneelleen on syydetty valtavasti roskapostia ja saatu uutistoimisto sekaisin ja toimimattomaksi, välillä hakkerit ovat hyökänneet koneelle ja poistaneet sieltä lähetyslistoja. Heikki kuitenkin kehuu avoimesti Yahooa, jonka kautta hänen sähköpostinsa toimii. Sieltä on aina auuliisti ja kiittävästi nopeasti korjattu kaikki vihamielisten hakkeriojien aiheuttamat vahingot.

Kun uutistoimisto on nyt pyörinyt lähes 10 vuotta, mitä Heikki arvioi saaneensa aikaan? Toiminta on selvästi edistynyt, mitä kauemmin on kulunut Neuvostoliiton romahtamisesta. Jäljelle jääneet sosialistiset maat ja useat kolmannen maailman maat tiivistävät jatkuvasti keskinäisiä yhteyksiään. Internet on myös korvannut marxilaisen kirjallisuuden puutteen. Kun heti sosialismin kaadettua näytti siltä, ettei marxilaista kirjallisuutta enää kukaan julkaise, niin nyt internetistä sitä löytyy suuret määrät. Edelleenkin Kominformin uutistoimintaa tarvitaan ja edelleenkin ihmisten käsityksiin maailmasta pitää yrittää vaikuttaa. Nyt suurimpia uhkia on lähestyvä suursota ja maailmaa vaanivat ekologiset uhat.

Entä millä tavalla Kominformin uutisten leviäminen saataisiin edelleenkin laajenemaan? Tähän Heikin mielestä päästään ennen kaikkea ketjuttamalla sähköpostiosoitteita. Eräs tärkeä seikka olisi tietenkin raha, jolla Kominformille saataisiin toimisto ja sinne pari innokasta nuorta työntekijää.

Kominformin internet-sivut löytyvät osoitteesta www.kominf.pp.fi. Kansan ääni suosittelee kaikille lukijoilleen

liittymistä Kominformin postituslistoille. Suomenkieliset postituslistoille voi liittyä lähettämällä sähköpostilla blanko-viestin osoitteeseen: Kom-utiset@subscribe.yahoo.com.

Englanninkielisinä uutiset saa lähettämällä blanko-liittymisviestin osoitteeseen: com-news.subscribe@yahoo.com. Com-news-lista katselee maailmaa lähinnä luokkataistelun kannalta, horisontaalisesta näkökulmasta. Listalle tulee myös tavanomaista, mutta valtaosan käsittelytavoista poikkeavaa uutismateriaalia. Jäsenet voivat lähettää listalle asiallista aineistoa, mutta keskustelua tulee välttää. Kaikki viestit menevät sellaisenaan lukuisten valtamedioiden toimittajien työpöydille.

Keskeisimmät englanninkieliset uutisaineistot Kiinan kansantasavallasta, Korean demokraattisesta kansantasavallasta, Kuuban sosialistisesta tasavallasta, Libyan sosialistisesta arabitasavallasta, Vietnamin sosialistisesta tasavallasta ja Laosin demokraattisesta kansantasavallasta saat lähettämällä blanko-viestin osoitteeseen: Contra-imperial.subscribe@yahoo.com

Toimitus

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan

www.kominf.pp.fi

Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki

p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Hallitus yrittää väenväkisin ratifioida EU:n perustuslain

Reijo Katajaranta

Hallitus antoi 12.toukokuuta eduskunnalle hallituksen tiedonannon EU:n perustuslaista ja sen ratifioidisesta. Tiedonanto perustui eduskunnan suuren valiokunnan kantaan, joka oli puoltanut EU:n perustuslain ratifiointia.

Kuten muistetaan, EU:n perustuslaki kaatui jo vuosi sitten Ranskan ja Hollannin kansanäänestyksissä. Kuitenkin Suomen hallituksella on suorastaan paniikinomainen halu ja tarve saada perustuslaki uudelleen henkiin. Edelleen muistetaan, ettei hallitus ole missään vaiheessa ollut halukas päästämään kansaa sanomaan mielipidettään perustuslaista.

Vuoden takaisten kansanäänestysten jälkeen perustuslaki vedettiin "tuumaustauolle". Mietittiin millä tämä "kuollut hevonen" saataisiin uudelleen henkiin. On esitetty, että perustuslakia karsitaan ja kevennetään, jolloin se olisi helpommin hyväksyttävissä. Toinen esitys on ollut, että muutetaan sen nimi, joksikin muuksi kuin perustuslaki tai perustuslaillinen sopimus. Kuitenkaan asia ei muuksi muutu, jos asiakirja edelleenkin pitää sisällään kohdat, joissa yksiselitteisesti sanotaan, että EU:n perustuslaki - tai millä nimellä sitä sitten kutsutaankaan - ohittaa jäsenmaiden kaiken lainsäädännön ja siirtää eduskunnan päätösvalan keskeiseltä osin lopullisesti Brysseliin. Täytyy vain ihmetellä Vanhasen hallituksen ja eduskunnan luettujen ymmärtämisen taitoja, kun he eivät näitä asioita jo aivan perustuslain alkusivuilta löydä.

Hallituksen tiedonantoon tehtiin neljä muutosesitystä. Vain Keskustan Petri Neittaanmäen esitys sisälsi selvän kielteisen kannan

EU:ta vastustavien järjestöjen mielenosoitusmarssi senaatintorilta eduskuntatalolle järjestettiin voitonpäivänä 9.6.06. Tällä mielenosoituksella haluttiin kiinnittää huomio eduskuntakäsittelyyn tulevaan esitykseen EU:n perustuslain ratifioidisesta. Hallituksen tiedonantoa EU:n perustuslain ratifioidisesta Eduskunta käsitteli 12.5.06. Ohessa ovat tuolloin käsitellyä seuranneiden Reijo Katajarannan ja Päivi Eskolan artikkelit tapahtumista

perustuslakiin ja sen ratifiointiin. Neittaanmäen esitys kului seuraavasti: "Eduskunta ei hyväksy EU:n perustuslakiosopimuksen sisältöä, sopimuksen ratifiointiin ei Suomessa ryhdytä, ja sopimus alistetaan neuvotantavaan kansanäänestykseen, jos hallitus kuitenkin päätyy esittämään sen ratifiointia."

Vasemmistoliiton Esko-Juhani Tennilän esitys oli jo perustuslailla myönteisempi. Tennilä esitti, että "eduskunta ei hyväksy EU:n perustuslain ratifiointia, vaan edellyttää hallituksen toimivan aktiivisesti sopimuksesta käytävissä jatkoneuvotteluissa Suomen etujen puolesta sekä alistavan sopimusluonnoksen käytävissä jatkoneuvotteluissa kansanäänestykseen ennen eduskunnan lopullista kannanottoa."

Kristillisdemokraattien Toimi Kankaanniemen esitys oli edelleen perustuslailla myönteisempi: "Eduskunta edellyttää, että hallitus ei tuo Euroopan unionin perustuslakiosopimusta eduskunnan ratifiointikäsittelyyn, vaan toimii aktiivisesti jatkoneuvotteluissa keskeisiin yhteistyöaloihin keskittyvän perussopimuksen aikaansaamiseksi."

Kaikkein myönteisin perustuslailla oli Vihreiden Ulla Anttilan esitys: "Eduskunta hyväksyy selon-teen ..., toteaa perustuslakiosopimuksen olevan sisältönsä puolesta kokonaisuutena hyväksyttävissä mutta katsoo, että perustuslakiosopimuksen nopea ratifiointi ei ole tässä tilanteessa tarkoituksenmukaista, koska sopimuksesta ei ole järjestetty kansanäänestystä, ja ilmaisee tukensa Euroopan unionin yhteiselle kehittämälle ja jatkoneuvottelujen käymi-

selte, jotta sopimus sellaisenaan tai joiltakin osin muokattuna tai täydennettynä olisi kaikkien jäsenvaltioiden hyväksyttävissä."

Kun näistä vastaesityksistä eduskunta äänesti, puheenjohtajisto ei päästännyt äänestykseen vastakkain Neittaanmäen ja hallituksen esitystä, jolloin olisi nähty, minkälaiset voimasuhteet eduskunnalla olisi todella ollut suhteessa perustuslakiin. Eduskunnan puhemiesmiehistö äänesti ensin äänestystavasta, jossa eduskunta hyväksyi puhemiesmiehistön käsittelyjärjestyksen vastaan Neittaanmäki. Tämän äänestyksen hallitus voitti äänin 117 Jaa, 16 Ei, tyhjiä 3 ja poissa 63.

Sen jälkeen äänestettiin Neittaanmäen esitys vastaan Tennilän esitys, jonka Tennilä voitti. Sitten pantiin vastakkain Tennilän

esitys vastaan Kankaanniemi, jonka Kankaanniemi voitti. Edelleen äänestettiin Kankaanniemi vastaan Anttilan esitys, jonka Anttila voitti ja lopuksi hallituksen esitys vastaan Anttila, jonka hallitus voitti äänin 104 Jaa, 24 Ei, 11 tyhjiä ja poissa 60.

Tällaisen äänestysjärjestyksen järjestämisellä hallitus tehokkaasti peitti kaikenlaisen EU-kriittikin – olihan viimeiseen äänestykseen päästetty Anttilan esitys jo hyvin myönteinen perustuslailla ja lähellä hallituksen kantoja.

Suomen hallitus ja eduskunta, aikovat viedä tuhotyönsä loppuun – viedä Suomen kansalta sen ehdottoman päätösvalan maataamme koskevista asioista. Surkukupaisaa asiassa on, että eduskunta määräili ja kiirehti hallitusta ratifiointikäsittelyssä. Yleensä hallitus on se joka määrää ja antaa lakiesityksiä. Eduskunta aloitti lähetekeskustelun EU:n perustuslaista ja sen ratifiointista kesäviikkona 7.6. Lähetekeskustelun jälkeen perustuslaki lähtee ennen päätöstä vielä valiokuntakierrokselle. Lopullinen ratifiointi tapahtunee myöhemmin syksyllä.

EU:n vastainen kansanrintama katsoi tässä tilanteessa, että adressin keräystä perustuslaista ja sitä koskevasta kansanäänestysvaatimuksesta tulee tehostetusti jatkaa. Tämän johdosta avasimme myös internetissä nimenkeräysadressin. Se löytyy osoitteesta www.adressit.com/evuvaatimus. Lyhyessä ajassa sinne oli kertynyt jo 1300 allekirjoitusta. Käykää allekirjoittamassa tämänkin adressi, vaikka olisitte sen jo aikaisemmin allekirjoittaneetkin, koska tilanne perustuslain hyväksymisen suhteen on hallituksen toimenpiteiden myötä muuttunut.

Maamme myyneet kansanedustajat saatava vastuuseen seuraavissa eduskuntavaaleissa

Eduskunta kokoontui perjantaina 12.5.2006 päättämään EU:n perustuslain sisällön hyväksyttävyydestä. "Tämä perustuslaki sekä lainsäädäntö, jota unionin toimielimet antavat käyttäessään sille annettua toimivaltaa, ovat ensisijaisia jäsenvaltioiden oikeuteen nähden." (I-6 artikla, korostus allekirjoittajan.) Lauseseen siis on myös sisällytetty lupaus, että EU tulee antamaan lisää jäsenvaltioiden omaa päätäntövaltaa alistavaa lainsäädäntöä. I-1 artikla: "Tällä perustuslailla, joka ilmentää Euroopan kansalaisten ja valtioiden tahtoa perustetaan Euroopan unioni..."

Kansa on lukemattomissa gal-luopeissa vastannut ettei hyväksy EU:n perustuslakia ja ilmaissut tahtonsa vähintäänkin itse päättää siitä eli kansanäänestyksellä kertoa mielipiteensä. Pääministeri Vanhanen vaan tahtoo antaa maailmalle signaalin, että Suo-

messapa ei kansan mielipidettä kuunnella eikä sille arvoa anneta.

Tuntia ennen ko. äänestystä eduskunnan portaille kokoontui mukava joukko banderolein varustautuneita nuoria ja pikkuisen varttuneempiakin kertomaan ohikulkijoille mitä talon suojissa oltiin puuhailemassa. Miltei koko tämä valistunut joukko sitten siirtyi sisään seuraamaan tulevaa historiallista tapahtumaa. Historia ei kylläkään siipiään havisuttanut vaan vaieten ja maan päättäjiä häveten käpersi ne seurattessaan demokraattisesti valitun eduskunnan äänestämistä (tosin tätä eduskuntaa ei valittu päättämään EU:n perustuslaista, sehän ei ollut silloin vielä valmis eivätkä suomalaiset edes tienneet EU:ssa valmisteltavan lakikoosteen olevan perustuslaki). He hyväksyivät EU:n perustuslain sellaisenaan sisällöltään sopivaksi ylittämään Suomen lainsäädän-

nön! Koko neljän asian täysistunto kesti vajaa 25 minuuttia. Lehtereillä oli runsaasti tyhjiä paikkoja; ilmeisesti syystä, että asiasta ei etukäteen liikoja tiedotettu – ja myös annettiin muunneltua tietoa.

100 vuotta sitten annetulla valtiopäiväjärjestyksellä siirryttiin nelisäätyisistä valtiopäivistä yleisillä ja yhtäläisillä vaaleilla valittavaan yksikamariseen eduskuntaan. Samalla perustettiin suuri valiokunta, joka vastaa toista kamaria, "ylähuonetta". Sen kokoonpano tosin vastaa eduskunnan puoluejakoa, mutta jäsenet ovat puolueidensa valitse- jienä. Koska suurella valio- kunnalla on ratkaiseva merkitys mm. EU-asioiden käsittelyssä, varsinkin kolme suurinta – siis vielä nyt – puoluetta ovat valin- neet siihen "luotettavimmat" jäsenensä, ne, jotka pysyvät ruodussa.

Kansallemme ei vielä kerrota mitä muutoksia tämä perustuslaki toteutuessaan saisi aikaan. Vaikka tämä laki tällaisena ei voi tulla voimaan – voisi vain jos kaikki 25 jäsenvaltiota ratifioivat sen – sen hyväksyminen Suomessa epäkel- ponakin aiheuttaa maallemme korvaamatonta vahinkoa. Vanha- nen haluaa antaa EU:n muille kansoille "positiivisen signaalin", että hän on valmis antamaan pois koko neuvotteluasemamme etukä- teen sokkona hyväksymällä mitä vaan, että hän on valmis myymään kansansa vastoin sen omaa tah- toa, että hän ei halua kuunnella oman kansansa ääntä, että hän on valmis maksattamaan kansansa selkänahalla oman lautasensa "ydinpöydissä" joissa Suomella tulee olemaan vain yhden prosen- tin päätösvalta, että Ranska ja Hollanti sekä jo aikaisemmin perustuslakia vastustaneet Tans- ka ja Iso-Britannia voivat suos- tuakseen pyytää erityisetuja ja ne maksatetaan taas meillä suo- malaisilla. Mehän jo tähän asti olemme vuosittain maksaneet

Englannin jäsenmaksuja (vuonna 2005: 125 miljoonaa euroa ja 2004: 133 miljoonaa euroa, jne joka vuosi taaksepäin). Kun meillä nytkin on karsittava kaikista pienen ihmisen palveluista, mistä me otamme kasvavat jäsenmaksut ja muiden puolesta maksettavat maksut?

Hyvinvointivaltiomme alasajo voidaan kääntää kunhan EU:n jäsenmaksut, tullimaksut sekä kulut turhasta ja kalliista byro- kratiaa voidaan käyttää omiin tarpeisiimme. Vanhanen ei ehkä ole ajatellut voiko EU luottaa oman kansansa pettäneeseen – hänhän on jo osoittanut epä- luottavaksi. Euroopassa meille (= päättäjillemme) nauretaan avoimesti. Seuraavat eduskun- tavaalit tulevat olemaan ehkä tärkeimmät Suomen historiassa – toivottavasti kansa ymmärtää ketkä ovat Suomen tähän tilaan vieneet ja siellä pitävät.

Päivi K. Eskola

Sotilaallinen liittoutuminen vie Suomenkin hyökkäyssotiin, Osa 2

Janne Rahikainen,
Esko Koivisto &
Timo Nieminen

Tämän hetkistä USA:n ja EU:n imperialistista kilpailua kuvaa erinomaisesti itävaltalainen Gerald Oberansmayr kirjassaan: "Supervalta EU".

"USA:lla ei ollut mitään huomautettavaa eurooppalaisten varustautumisesta: se oli hyvin tervetullutta imperialistisen "taakan jakamista" sillä ehdolla, että militarisoitua Eurooppa pysyy poliittisesti, organisatorisesti ja sotateknologisesti tiukassa riippuvuussuhteessa USA:han".

On äärimmäisen vaikeaa arvioida miten kahden kilpailevan sotilaallisen supervallan taloudelliset intressit kehittyvät tulevaisuudessa, mutta kilpailu on joka tapauksessa käynnissä sotavarustelun osalta. Kilpailu sotavarustelussa on varma merkki kovenevasta kilpailusta taloudessa so. hupenevista raaka-ainevaroista ja markkina-alueista. Tästä viitteitä saa sellaista lausuntoja joita on antanut USA:n varaulkomisteri Strobe Talbott vuonna 1999:

"Emme haluaisi nähdä sellaista Euroopan turvallisuus- ja puolustusidentiteettiä, joka syntyy Natosta, kasvaa sitten Natosta ulos ja etäännyttää siitä"

Bushin neuvonantaja Brent Scowcroft vuonna 2000: "Minusta oli isku vasten USA:n kasvoja, että euroarmeija perustettiin, kun Kosovon sota oli vielä käynnissä"

Samana vuonna puolustusministeri Cohen: "Vain selkeästi Natolle alisteinen eurooppalainen komponentti voi saada USA:n hyväksynnän. Täysin riippumaton, autonominen eurooppalainen sotilaallinen järjestö rikkoisi transatlanttiset siteet".

Euroopan osalta sotilaallista vaikutusvaltaa ja toimintakykyä rajoittaa vielä toistaiseksi pääasiallisesti:

-Jäsenvaltioiden vielä tiiviisti kansallisiin rajoihin sidotut armeijat jotka perustuvat varusmiespalvelukseen.

EVA:n NATO:a koskevassa raportissa asia on ilmoitettu että "NATO:n piirissä on herännyt keskustelua asevelvollisuusarmeijan soveltuvuudesta muuttuneessa turvallisuusympäristössä, jossa globaalioperaatiot ovat yhä keskeisemmällä sijalla.

NATO:n puolustus suunnitteli joiden piirissä yleistä asevelvollisuutta on kritisoitu vanhanaikaiseksi, ja eräitä asevelvollisuuteen turvautuvia maita on moitittu kyvyttömyydestä tuottaa riittävästi kansainvälisiin operaatioihin soveltuvia joukkoja".

Näihin muuttuneisiin tarpeisiin ovat nyt vastaamassa suuremmissa mittakaavassa erityisesti Saksa, Ranska ja Ruotsi.

- Miksi ammattiarmeija?

Yleisesti ottaen voidaan havaita sama prosessi käynnistyneen lähes kaikissa EU maissa.

Purkamalla kansallisuusalueeseen sidottua puolustusvalmiutta saatiin vapautuneita varoja ja kapasiteettia siirrettyä kansainvälisiin "kriisinhallinta joukkojen" tarpeisiin. Nämä

Euroarmeija kohti kansainvälistä iskukykyä

Peittelemätöntä talouspoliittista hegemoniaa edusti Ranskan armeijan kenraali Michel Fennebresqre lausueessaan 1993: "Eurooppa on tiheämmin asuttu ja rikkaampi kuin USA. Jotta se voisi vaikuttaa maailmanpolitiikkaan, sillä on oltava käytössään yhtä suuri sotilaallinen potentiaali kuin USA:lla on".

Suomessakin on sotilaiden taholta esitetty tällaisten suurten kuljetuskoneiden hankintaa, mutta mihin ihmeessä me näitä tarvitsisimme, jos tavoitteenamme on ainoastaan oman maamme ja sen rajojen puolustaminen. Asian ydin onkin siinä, että taustalla on imperialistisia maailmanvalloitushaaveita. Näitä tarvitaan EU-armeijalle ja näiden maksajina olisivat veronmaksajat.

interventiojoukot kustuvat pääasiallisesti palkkasotilaista (eli ammatissotilaista tai sopimussotilasta).

Tästä Oberansmayr toteaa edellä mainitussa kirjassaan: "BRD:ssä luotiin rinnan maanpuolustukseen tarkoitettujen asevoimien vähentämisen kanssa 50.000 miehen vahvuiset "kriisivalmiusjoukot" ulkomaan komennuksia varten. 80 % näiden joukkojen miehistä on ammattisotilaita. Saksan armeijan sisällä on näin pieni iskuvoimainen ammattiarmeija, joka on poliittisesti ja sotilaallisesti tärkeämpi kuin koko muu armeija yhteensä", totesi rauhantutkija Tobias Pflyger 1996", ja jatkaa:

"Ranskassa korvattiin vuosien 1997 - 2001 sotaohjelma-laissa asevelvollisuus kokonaan ammattilaisarmeijalla. Myös muissa EU-valtioissa on siirrytty ammattiarmeijoihin. Belgia ja Hollanti ovat tehneet tätä tarkoittavat päätökset jo vuosina 1992 ja 1993. Espanja otti käyttöön ammattiarmeijan jo vuonna

2001, Portugal vuonna 2003, Italiassa muutos toteutuu vuonna 2005.

Yhdysvaltalaisen ja brittiarmatilaisten käyttö Persianlahdella 1990-luvulla on saanut myös manner-Euroopan vakuuttuneeksi: ammatillaiset tappavat luotettavammin ja sotakomennusten "kotirintamalla" nostattama vastustus on helpompi pitää aisoissa. USA:n esimerkki osoittaa, että siirtomaavallan likaisen työn tekevät ammattiarmeijoiensa enimmäkseen sosiaalisiin ja etnisiin alakasteihin lukeutuvat. Yhteiskunnallisia jännitteitä saadaan näin kanavoitua periferiaan – asevelvollisuusarmeijoihin saatua sen sijaan kerääntynä keskustusten kannalta vaarallista poliittista latausta, niin kuin Vietnamin sodan aikana tapahtui".

- Varusmiehet eivät ole riittävän raakoja!

Sotilasaikakauslehti valottaa Venäjän tilannetta 2005 kesä-heinäkuun numerossaan: "Varusmiehistä, joita on palveluksessa noin 190.000 ei ole

hyökkäävään sodankäyntiin, vaan puolustustehtäviin, mikä on yksi Tshetschenian sodan opetuksista. Venäjän sotilaallinen toimintakyky perustuu 130.000 sopimussotilalle, joiden määrää ollaan nostamassa 170.000:lla vuoteen 2007 eli yhteensä noin 300.000 ammattisotilaaseen".

Sen lisäksi että siirtyminen palkka-armeijoihin on välttämätöntä, jos halutaan käydä imperialistisia interventiosotia, tulee yhteiskunnan sosiaalisen rakenteen sallia riittävän määrän ihmispopulaatiota, jonka sosiaaliset otot luovat puitteet ihmisten hakeutumiselle palkka-armeijoihin. Yleisesti voidaan sanoa että yhteiskunta jossa yhteiskunnalliset otot eivät takaa ihmisille solidaarisia mahdollisuuksia tasapainoiseen ja kehittäväseen elämään voidaan saada, valtion ja yksityisomisteisen pääoman yhteisellä propagandalla, palkka-armeijat näyttämään hyvältä mahdollisuudelta edistää omaa sosiaalista ja taloudellista asemaa.

- EU:n jäsen valtioiden (osa-valtioiden) erilainen suhtautuminen ja sitoutuminen USA:n sotilaallisiin ja taloudellisiin tavoitteisiin.

- Raskaan kuljetuskaluston osalta Euroopan itsenäisten sotilaallisten interventiojoukkojen operatiivinen toimintakyky on suuresti riippuvainen Amerikan Yhdysvaltain kuljetuskalustosta.

Tätä puutetta korjaamaan Suomenkin veronmaksajat joutuvat hankkimaan raskasta kuljetuskalustoa EU:n interventiojoukkojen kuljetuskapasiteettia parantamaan.

- Puuttuu totaaliseen sodankäyntiin tarvittavaa kalustoa sekä kokemusta.

Näitä puutteita korjaamaan EU on ottanut vastuulleen muutamia kriisinhallinta tehtäviä, saadakseen kokeiltua ja hiotua sotilaallista organisaatiotaan sekä luomaan kuvaa tulevien joukkojen humanitaarista tavoitteista. Tähän viitaten vuonna 2002 Javier Solan on luonnehtinut EU:n tähänastista sotapolitiikka "vauvaksi". Kaluston osalta Euroopassa on ollut jo pidemmän aikaa käynnissä mittavat investoinnit saadakseen armeijansa täyteen sota-toimivalmiuteen ja kykyyn toimia itsenäisesti pitkiä aikoja sotatoimialueella. Asiaa valaisee Euroopan parlamentin puheenjohtaja Pat Cox:

"On yleinen erehdys kuvitella, että Euroopan maiden sotilaalliset ponnistelut olisivat Yhdysvaltoihin verrattuna minimaalisia. Nykyisten 15 EU-maan arvioidut puolustusmenot yksin vuodelle 2001 olivat yhteensä 174.596 miljoonaa Yhdysvaltain menot vastaavasti 281.426 miljoonaa dollaria. Tässä on toki ero, muttei läheskään niin paljon kuin moni saattaa kuvitella. Yhdysvaltojen vuoden 2001 puolustusmenojen arvioidaan olevan 2,9 % bruttokansantuotteesta. Vastaavat luvut Ranskassa ja Isossa-Britanniassa, joissa on Euroopan suurimmat puolustusmenot, ovat Nato lähteiden mukaan 2,6 ja 2,4 %" (lainaus lähteestä: Europäische Sicherheit, I/2004).

USA maksanut Irakin sodasta jo yli 300 miljardia dollaria

Rahoitusalan lehti Fortune arvioi numerossaan 3.4.2006, että Yhdysvallat on maksanut Irakin sodasta jo yli 300 miljardia dollaria. Se on 1000 dollaria eli noin 800 euroa jokaista yhdysvaltalaisista kohden vaarasta vaariin. Kongressin budjetitilomisto arvioi, että luvassa on vielä ainakin 270 miljardin dollarin lisäkustannukset. Tämän arvion mukaan USA ei vielä vuosien pääse vetämään joukkojaan Irakista. Näissä luvuissa eivät ole mukana sodan aikaansaama vahingot Irakille ja Irakin kansalle.

Columbian yliopiston taloustieteen professori Joseph Stiglitz arvioi, että Irakin sodan hinta voi olla jopa 2 200 miljardia dollaria. Arviossa ovat mukana muun muassa öljyn kallistumisesta aiheutuneet maailmantalouden vahingot. USA:n puolustusministeri Donald Rumsfeld ennusti keuhällä 2003, että Irakin sodan hinnaksi tulisi 50 miljardia dollaria. Lasku on jo nyt kuusi kertaa korkeampi, Fortune laskee.

Kun edellä mainittuihin lukuihin lisätään Afganistanin sodan kustannukset, puhutaan vielä suuremmista luvuista. Sotien kustannukset ovat olleet osatekijä siinä, että Yhdysvallat on tullut

maailman velkajättiläinen. Maa velkaantuu kahden miljardin dollarin päivävahtia muulle maailmalle. Vaikka talouden koko on iso, se ei kestä tällaista velkaantumisvahtia. Epätasapainon korjaaminen voi ajaa maailmantalouden laskusuhdanteeseen ja lamaan. Parhaassakin tapauksessa tilanteen korjaamisesta aiheutuu merkittäviä ongelmia.

Yhdysvallat vahvana taloutena voi selvittää ongelmansa, mutta kun maa ostaa maailmalla vähemmän ja myy enemmän, kilpailu maailmanmarkkinoilla kiristyy, jolloin Yhdysvallat selvittää ongelmia muiden maailman maiden kustannuksella. Uppoaminen sotiin voi kuitenkin tehdä tilanteen vaikeaksi isollekin maalle. Vaikuttaa lisää Yhdysvaltojen kannalta Iranin ydinaseohjelmakysymys, jossa Yhdysvallat yrittää saada tuloksia painostamalla, mutta Iran tietää Yhdysvaltain vaikeudet Irakissa.

Pekka Tiainen

Yhteisrintaman rakentaminen on avainkysymys

Pekka Tiainen

UPM ilmoitti keväällä vähentävänsä 3000 työpaikkaa Suomesta ja sulkemalla maineikkaan Voikkaan paperitehtaan. Fortum on vähentänyt henkilöstöä saman verran ja on nostanut sähkön hintaa 35 %. Molemmat yhtiöt ovat toimillaan kartuttaneet johdon optioita, jotka rahat on ulosmitattu irtisanottujen palkoista ja sähkön hinnan korotuksilla ulosmittaamalla pienet eläkkeiden, työttömyyspäivärahojen ja opintotukien korotukset herrojen taskuihin. Molemmat tapahtumat kertovat räikeästä vääryydestä tämän päivän Suomessa. Tämä vääryyden vahvistaa rikkailta poistettu varallisuusvero.

Maailman tasolla pääoman valta on kasvanut. Rikkaimpien osuus maailman tuloista ja varallisuudesta kasvaa. Palkkojen osuus kansantulosta on alentunut Suomessa, muttei vain Suomessa vaan yleisesti perinteisissä teollisuusmaissa.

Globalisaatio jakaa työpaikat maailmanlaajuisesti uudelleen hävittäen niitä yhtäällä ja synnyttää toisaalla siellä missä voitot ovat suurimmat, palkat pienimmät ja työehdot heikoimmat. Pääomien vapaa liikkuvuus mahdollistaa lähden sieltä, missä työntekijät puolustavat oikeuksiaan ja siirtymisen sinne, missä voittojen saalistus on mahdollista. Suomi on ollut tässä kehityksessä häviöjä. Se näkyy katkuvana massatyöttömyytenä ja työntekijöiden aseman ja työehtojen heikentymisenä. 10 vuodessa suomalaisten yritysten ulkomailla olevien työpaikkojen määrä on lisääntynyt yli 150 000:lla eli yli kaksinkertaiseksi nyt jo yli 300 000 työpaikkaan. Suomalaisella työllä hankittu raha virtaa maasta monin eri tavoin. Otettaessa euro käyttöön, luvattiin päinvastaista, investointeja Suomeen. Jo silloin tiesimme, että tämä ei ole totta.

Samaan aikaan suomalaisen suuryritysten omistus on liukunut ulkomaisiin käsiin. Suomen kansantalouden kannalta suurena vaaratekijänä on, että pörssiyritysten omistuksesta puolet ei ole enää Suomessa. Keskeisissä suuryrityksissä ulkomainen omistus on hallitseva. Pääoman ja työpaikkojen lähden ohella suurena vaarana on pääkonttorien lähtö, kun uudet omistajat niin haluavat. Nordea ei siirtää pääkonttorinsa Ruotsiin. Elqoteq kaavailee konttorinsa siirtämistä esimerkiksi Unkariin. Vikingin ja Siljan pääkonttorit ovat vielä toistaiseksi olleet Suomessa verohelpotusten takia. Vaikeus onkin, että kun pääkonttorit lähtevät, Suomi menettää niiden maksamat yhtiöverot ja paljon muita tuloja.

Pääomapiirit vaativat yhtä uusia vero- ja muita etuja käyttäen hyväksi uhkausta lähteä maasta, jos tahtoon ei suostuta. Kuudennen ydinvoimalan vaatimus on yksi tällainen asia. Ei ole kyse siitä, onko se tarpeen ja onko vaihtoehtoja, vaan painostuksesta, jossa uhkauksena on pääoman lähtö, jos vaatimuksiin ei suostuta. Kansainväliset kaivosyhtiöt puolestaan tekevät valtauksien ja suomalaisten kotien pihoihla aikomuksenaan viedä Suomen maaperän rikkauudet käsistämme.

Olemme huonon politiikan seurauksena ajautuneet tilanteeseen, jossa päätösvalta karkaa

kansan ja kansan valitsemien päättäjien ulottumattomiin. Kansa syrjäytetään omista asioista päätämisestä. Sen seurauksena päätökset eivät ole kansan edun ja oikeustajun mukaisia.

Päätösvalan karkaaminen koskee päätösvalan kaikkia tasoja. Taloudellinen valta siirtyy muualta kuin Suomesta johdettujen globaalitasolla toimivien suuryritysten käsiin. Hallituksen piirissä kaavailaan, että EU:n perustuslaki hyväksyttäisiin Suomen eduskunnassa EU-puheenjohtajakauden edellä. Se merkitsee Suomen itsenäisyydestä ja täysvaltaisuudesta luopumisen sinetöimistä. Emme saa enää päättää omista asioistamme myöskään valtiollisella tasolla emmekä niissä asioissa, jotka ovat kansalaisia lähellä ja kansalaisille tärkeitä.

On kyse vastuun pakoilusta kansalaisilla tärkeissä kysymyksissä, kun useat tahot Suomessa ajavat Suomea sotilasliitto-NATO:n jäseneksi. Uhkat eivät ole luonteeltaan sotilaallisia. Suurin turvallisuusuhka koskee oikeutamme päättää asioistamme Suomessa ja työn ja toimeentulon turvaa sekä ympäristöön kohdistuvia uhkia. Suuri turvallisuusuhka koskee työsuhteturvaa. Joka kuukausi irtisanoetaan tuotannollis-taloudellista ja vastaavista syistä 2000 työntekijää. Vuodessa se merkitsee noin 25.000 työntekijää ja laman aikana ja sen jälkeen puolta miljoonaa irtisanomista, joista osa on kohdistunut samaan henkilöön useammin kuin kerran. Irtisanomiset ja työpaikan menettämisen uhka on tehokas kurinpidollinen keino, jota käyttämällä pehennetään ammattiyhdistysliikettä nykyisessä Euro-Suomessa. Samoin maailmanlaajuisesti suurimmat turvallisuusuhkat koskevat ihmisten oikeutta työhön ja toimeentuloon ja sosiaalisia ongelmia, nälkää, köyhyyttä, kuivuutta ja muita ympäristöongelmia sekä eriarvoisuuden lisääntymistä. Niihin pitää hakea ratkaisuja ja poistaa konfliktien syitä sen sijaan, että lisätään sotilaallista varustelua ja käytetään imperiaalistia uhkamista, painostamista ja alistamista.

Me olemme samanlaisessa tienhaarassa kuin työväenliike 100 vuotta sitten: haluamme valita paremman vaihtoehtomme tulevaisuuden. Työväenliike halusi valita paremman tulevaisuuden. Valinta johti toimintaan, jolla saavutettiin paljon myönteisiä tuloksia. Sotia ei kumminkaan kyetty estämään ja tuli myös paljon epäonnistumisia. Kaikesta siitä meidän on tarpeen ammentaa kokemusta.

Kaikkein tärkein kysymys vaikuttamisessa on kysymys yhteisrintaman rakentamisesta. Yhtenäistä kansaa ei voi voittaa, lauloivat chileläiset. Italian ammattiyhdistysliike kaatoi yrityksen heikentää irtisanomissuojaa Berlusconi esityksellä, että irtisanottua ei tarvitse palkata takaisin, jos pian irtisanomisen jälkeen otetaan lisää henkilökuntaa. Hallituksen esitys kaadettiin lakkoilikeellä, jossa kukin ammattiliitto oli vuoron perään päivän lakossa kunnes hallitus joutui perääntymään. Nepalin katumielenosoituksien tuloksena kuningas joutui palauttamaan parlamentin vallan. Venezuelassa ja muualla Etelä- ja Keski-Amerikassa kansan tuki muutokselle on avannut mahdol-

lisuuden luoda maiden yhteistyöryhmittymä, joka ei enää olisi alisteinen yhdysvaltalaiselle pääomalle.

Suomessa yhteisen rintaman rakentaminen on kohdannut monia vaikeuksia alkaen siitä, kun SKDL meni hajalle. Kaikkein suurin kynnys yhteisrintaman rakentamisessa on siinä, osaammeko riittävästi kunnioittaa erilaisia mielipiteitä. Jos pakotetaan kaikki olemaan samaan mieltä käytännössä kaikista kysymyksistä, yhteistä voimaa ei kyetä rakentamaan eikä muutosta aikaansaamaan.

On tärkeä keskittää yhteinen vaatimusliike tärkeisiin pääkysymyksiin. Niitä ovat oikeus työhön, työsuhteturvaan, toimeentuloon ja peruspalveluihin jokaiselle, yhteiskunnallisen tasa-arvon saavuttaminen ja oikeudenmukainen tulonjako. Yhteistä on kansanvallan ja Suomen täysivaltaisuuden turvaaminen, sotilaallisen liittoutumisen torjuminen ja yhteistyöhön rakentuvan ulkopoliittikan peruslinjan turvaaminen siten, että oikeutemme päättää omassa maassamme asioistamme ei loukuta, vaan sitä kunnioitetaan, kun kunnioitamme kaikkien kansojen oikeutta. Ympäristön pilaamisen pysäyttäminen kuuluu yhteisiin tavoitteisiin. Tärkeää on vääryyksien oikaiseminen ja oikeuden käytön riippumattomuus taloudellisesta ja poliittisesta elitististä ja sen turvaaminen, että kansalaisille on tehty mahdolliseksi ajaa oikeuksiaan riippumattoman oikeusjärjestelmän kautta. Tavoitteissa ei lue sosialismi tai kommunismi, koska on tarve koota laajaa yhteisrintamaa, jossa sosialismia ja kommunismia kannattavat ja muulla tavalla näihin kysymyksiin suhtautuvat ovat tasavertaisessa yhteistyössä mukana ilman syrjintää mihinkään suuntaan. Tärkeää on, että nojataan kansan tahtoon laajoissa yhteiskunnallisissa kysymyksissä ja edetään kansan tahdon mukaisella tavalla.

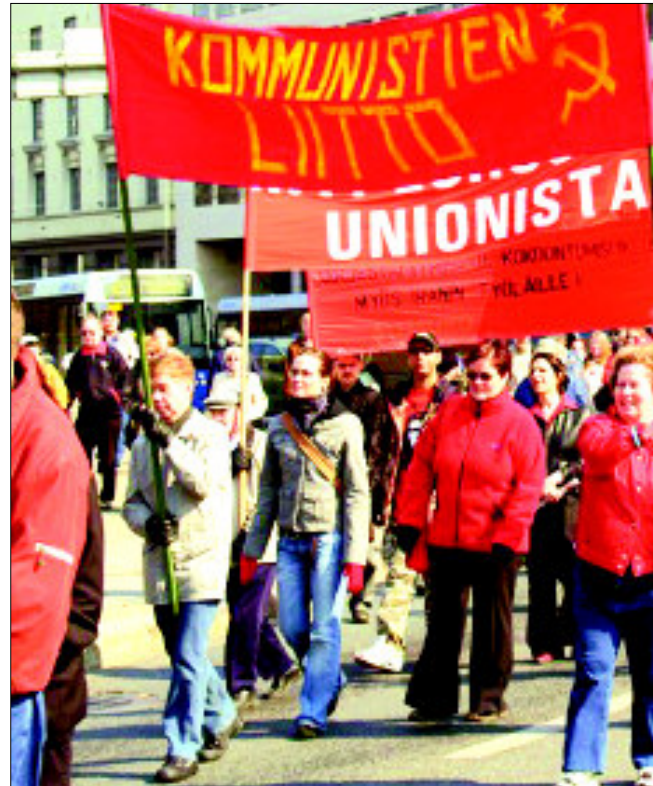
On tarpeen, että yhteiset tavoitteet konkretisoidaan yhdessä. Yhteistyössä mukana olevilla on silloin oikeus ajaa omia tavoitteitaan erityiskysymyksissä, eikä pelkästään oikeus, vaan on tärkeä osa yhteisrintamaa, että mukana olevat saavat näkyvyyttä omille tavoitteilleen ja päätöksilleen. On hyväksyttävää, että tällaisissa asioissa voi olla myös erilaisia näkemyksiä ilman, että jollain tavoin painostetaan yhdenmukaisuuteen.

Nimellä Suomen Työväen Puolue liitämme liikkeen rakentamisen Suomen työväenliikkeen juuriin samalla kun rakennamme 2000-luvun tulevaisuutta. Tällä tavoin rakennettuna yhteisrintama voi olla yhteistä rintamaa kokoava laajasti yli nykyisten puoluerajojen ja murtaa esteet, joita nykyiset poliittiset raja-aidat asettavat muutoksen tielle. Vuoden 2007 keväällä ovat seuraavat eduskuntavaalit. Näistä lähtökohdista olisi mahdollista rakentaa yhteistyötä myös näitä eduskuntavaaleja varten.

Nämä ovat haasteita keskustelulle. Onko tämä oikea tie työssä ja toiminnassa rauhan, kansanvallan, työn ja toimeentulon, ympäristöstä huolehtimisen ja kansojen oikeuksien kunnioittamiseen rakentuvan kansainvälisyyden puolesta vappuna 2006?

Helsingin Vappumarssi onnistui sittenkin, vaikka SKP:n taholta heitettiin vappumarssin kokonaan Helsingin ammatillisen paikallisyjärjestön järjestettäväksi omavaltaisesti rekisteröimään vappumarssitoimikunnan itselleen, vappumarssi myös rekisteröidytävä, nyt nimellä Helsingin vappumarssiyhdistys ry. Luovutettiin vappumarssiyhdistyksen marssi kuitenkin niin, että marssit näyttäivät yhdeltä marssilta, työväenmarssia soittava kaiutinauto oli marssien välissä. Yhteensä marssi muut entiseen vappumarssiyhdistykseen kuuluneet seurasivat Vappumarssin HAP juhli Helsingin rautatietorilla yhdessä SDP:n ja Vasemmistoliiton kanssa Vappumarssiyhdistykseen kuuluvat järjestöt juhlivat Kiasmalla.

Julkaisemme tässä lyhennelmä tohtorin Pekka Tiaisen puheesta Helsingin Vappumarssin juhlistamisesta Hermannin kerholta. Valokuvat Helsingin vappumarssista.

Kysymys ja taistelu äänioikeudesta jatkuu

lta heiteltiin kapuloita rattaisiin oikein urakalla. SKP olisi halunnut siirtää järjestettäväksi ja lakkauttaa Helsingin vappumarssitoimikunnan. Mentyään n, vappumarssiperinteen Helsingissä 1990-luvulla alun perin pelastaneiden distys ry. Lopputulos oli, että järjestettiin kaksi eri marssia, HAPin marssi ja at yhdeltä marssilta, niiden marssireitti oli sama, vain Vappumarssiyhdistyksen nsä marssijoita oli pitkälti toista tuhatta. SKP kulki HAP:in marssin mukana, vappumarssiyhdistyksen marssia. Perillä sitten pidettiin kolmet vappujuhlat. istoliiton kanssa, SKP juhli yksinään Kaisaniemen puistossa ja lähinnä

laisen puheesta Kiasmalla ja EU:n Vastaisen Kansanrintaman puheenjohtajan ngin vappumarssilta.

Heikki Männikkö

100 vuotta äänioikeuden saamisesta

Näin päivinä tulee tarkalleen 100 vuotta siitä, kun Suomen kansa suurlakon avulla taisteli itselleen äänioikeuden ja yksikamarisen eduskunnan. Sen jälkeen ns. porvarillisen demokratian puitteissa äänioikeutta on käytetty menestyksellisesti. Sodan jälkeen, kun työväenliike oli voimakas ja elettiin vielä aikaa, jolloin Suomen eduskunnalla oli sanansa sanottavana maamme politiikassa, myös äänioikeuden ratkaisi monia asioita. Kovan taistelun tuloksena luotiin mm. lapsilisäjärjestelmä ja kokonainen perusturvaverkosto.

Äänioikeus otettu jo pois

Toisin on tänään. Eduskunta meillä ei päättä enää juuri mistään. Kaikki tulevat valmiiksi pureskeltuina EU:sta ja uusioikeistolaisen talouspolitiikan raamit eivät yleensä anna eduskunnalle mahdollisuutta itsenäiseen päätöksentekoon. Eli tässä mielessä äänioikeus meiltä on jo otettu pois. Äänestämällä voimme vain hyvin vähän vaikuttaa omiin asioihimme.

Äänioikeus vaarallista päättäjille

Todellinen äänioikeus on tänään yhteiskunnan valtaapitäville hyvin vaarallista. Tämä nähtiin, kun Ranskan ja Hollannin kansat äänestivät pääomapiirien petaaman EU:n perustuslakiluonnoksen nurin. Tämä ei todellakaan ollut pääomapiirien, heidän etujaan ajavan sosialidemokraattisen ja porvarillisen puoluekoneiston mieleen. Näyttää siltä, että enempää kansanäänestystä asiasta ei haluta järjestää. Nämä kansanäänestykset erosivatkin tavallisiin eurooppalaisiin parlamenttivaaleihin nähden siinä, että nyt oli mistä äänestää. Kun parlamenttivaaleissa ei ole enää vaihtoehtoa, koska kaikki puolueet ajavat uusioikeistolaista EU- suuntausta, niin perustuslaki- kansanäänestyksissä sellainen oli. Voitiin joko hylätä tai hyväksyä. Ja osoittautui, että pääomapiireille on hyvin vaarallista antaa kansan päättäväksi todellisia asioita.

Miten äänioikeutta vyörytetään?

Äänioikeutta poljetaan monin tavoin. Tunnetusti Suomen kansa ei hyväksy Nato- jäsenyyttä. Vain 21 % kannattaa sitä. Tämän tiedon varassa päättäjien on hyvin vaikea lähteä hakemaan Nato- jäsenyyttä. Nyt he ovatkin keksineet ovelan keinon. Eräässä TV- uutisten kyselyssä kysyttiin, että voisitko tukea Nato- jäsenyyttä, jos presidentti ja pääministeri perustelluista syistä päättävät sitä hakea. Tässä tapauksessa 49 % vastanneista katsoi voivansa tukea valtionjohtoa. Ja välittömästi tiedotusvälineet toitoivat, että 49 % tukee Nato- jäsenyyttä. Näin valta puolueet "vedätävät" Nato- kannatusta ylöspäin, lausuaan Nato- keskustelun halua milleen urille.

Presidentit ja pääministerit eivät ole auktoriteetteja

Kaikkien tulee tietää, että meidän presidenttimme ja pääministerimme eivät tässä kysymyksessä ole millään tavalla suurempia auktoriteetteja kuin kuka tahansa meistä. He ovat Nato-

kysymyksessä taivutettavissa suuraäädän tahtoon ja tämä näkyy myös selkeästi heidän lausunnoista. Viimeinen virhe meiltä olisi luovuttaa äänioikeutemme presidentin ja pääministerin haltuun. Äänioikeutta tänään suorastaan raikataan monin tavoin ja siitä syystä meidän tulee olla varuillamme.

EU-perustuslaki kivenä kengässä

Äänioikeudesta on kysymys siinäkin, kun maamme herrat ovat panneet alkuun prosessin jo tuomion saaneen EU:n perustuslakiluonnoksen ratifiointiseksi Suomessa. 7.4.06 suuren valiokunnan käsittelyssä perustuslakiluonnos hyväksyttiin, vaikkakaan ei täysin yksimielisesti. Mikä sitten tällaiseen menettelyyn voisi olla syytä? Ehkä se, että Suomi haluaa edelleenkin olla EU- isäntien mallioppilas ja mielistellä puheenjohtajakautensa alussa EU:n isäntämaita. Ehkä taustalla on se, että jotkut piirit näkevät mahdollisuuden vielä "piiskata kuollut hevonen henkiin". Kansalta asiaa kuitenkin ei aiota kysyä.

Ja mitä tämä perustuslaki sitten kaiken kaikkiaan sisältää?

Se vie toteutuessaan lopullisesti maaltamme kaiken päätösvalan, sillä todetaanhan siellä, että "tämä perustuslaki sekä lainsäädäntö, jota Unionin toimielimet antavat käyttäessään sille annettua toimivaltaa ovat ensisijaisia jäsenvaltioiden oikeuteen nähden". Ja se vie päätösvalan ulko- puolustus- ja turvallisuuspolitiikassa, koska siellä todetaan, että "Unionilla on toimivalta määrittellä ja toteuttaa yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa, mihin kuuluu myös yhteisen puolustuspolitiikan asteittainen määrittely".

Perustuslakiluonnoksen mukaan jäsenmaa antaa päätösvaltansa Unionille, koska se toteaa, että "Jäsenvaltiot käyttävät toimivaltaansa siltä osin kuin Unioni ei käytä omaansa tai on päättänyt lakata käyttämästä sitä". Se mitä meidän tulee tässä syvästi ihmetellä on, että Suomen oman perustuslain mukaan ylin valta maassamme kuuluu kansalle ja nyt kuitenkin aiotaan hyväksyä uusi perustuslaki, joka menee meidän oman lakimme ylitse. Perustuslakimme mukaan perustuslain muuttaminen vaatii yhdessä eduskunnassa 5/6 äänten enemmistön. Kuitenkin tämä aiotaan hyväksyä yksinkertaisella enemmistöllä. Eli maassamme todella hankitaan valtiopetosta, kuten 7.4.-06 suuren valiokunnan kokouksen yhteydessä Eduskuntatalolle kokoontuneet mielenoittajat totesivat.

Ei pääoma anna periksi

Joku voi nyt sanoa, että tämä perustuslakiluonnos ei kuitenkaan toteudu vaikka Suomi sen ratifioisi. Olennaista tässä asiassa on kuitenkin se, mihin maamme päättäjät ovat valmiita menemään. Tulee kiinnittää huomio siihen, että he ovat valmiit hyväksymään kaiken mitä perustuslakiluonnos sisältää ja se merkitsee, että eivät pääomapiirit aio antaa periksi. Pääoma tarvitsee EU:lle perustuslain, jolla se hallitsee. Vaarana on, että nyt kun tämä perustuslakiluonnos on jaissä, suunnitellaan uusi peruskirja, johon sisällytetään se kaikki olennainen mikä tässä perustuslakiluonnoksessa oli. Ja tästä ei kansan anneta äänestää.

Meidän tulee olla hyvin valppaina.

Suomen Työväenpuolueestako vaihtoehto kovalle kapitalismille??

Vaihtoehtoon etsiminen kovalle kapitalismille ja EU-suuntaukselle korostuu nyt jälleen tulevien eduskuntavaalien alla, kun joudumme valitsemaan minkälaista taktiikkaa käyttäme omassa vaalityössä. Näkemysmme mukaan, vaikka Sosialistinen ja kommunistinen liike kokivat väliaikaisen tappion kapitalismin vastaaisessa luokkataistelussa, niin ei meidän ideologiamme ja tieteellinen marxilainen yhteiskuntakäsityksemme ole kokenut minkäänlaista tappiota. Näkemysmme mukaan nykyisessä tilanteessa tarvitaan marxilais-leniniläisen yhteiskuntakäsityksen omaava puolue, mutta myös laaja kansanrintama, joka tekee työtä suuren pääoman valtaa ja kovaa talouspolitiikkaa vastaan demokratian puolesta.

On palautettava valta takaisin kansalle. On taisteltava uudelleen äänioikeus. Toisaalta myöskään ihmiset eivät siirry ensi vaiheessa sosialismin kannattajiksi. Kommunistinen puolue ei voi korvata yhteiskuntakehtyksen porvarillisdemokraattisen kehityksen vaiheessa laajaa kansanrintamaa. Mutta kansanrintamakaan ei voi syntyä, ellei puolue ole sen "moottorina" ja tuo tähän kehitykseen mukaan tieteellistä yhteiskuntanäkemyä. Tämä sama ajatus esitettiin selkeästi meillä jo SKP:n 15. ylimääräisen edustajakokouksen päälinjan määrittelyssä. Tähän ajatukseen perustuen on myös käynnistetty keskustelu Suomen Työväenpuolueesta. Luonteeltaan tämä muistuttaisi perinteistä SKDL:ää ja olisi samalla kansanliike ja yhteisrintama nykyisen kovan talous- ja yhteiskuntapolitiikan muuttamiseksi. Me EU:n Vastaisessa Kansanrintamassa olemme jo pitkään esittäneet, että EU:n vastustajien olisi oltava tällaisen kansanrintaman runkona. Se perustuu siihen, että EU on sama asia kuin tämä nykyinen kova yhteiskunta- ja talouspolitiikka. Jossain vaiheessa kansan tarve on kumota ja muuttaa nykyinen politiikka ja se merkitsee myös EU-suuntauksen kumoamista.

Hyvät toverit!

EU ja nykyinen kova talouspolitiikka ovat yksi ja sama asia. Oikeasti tänään taistelu äänioikeudesta jatkuu ja kovenee, koska keskeisin asia on miten kansan näkemykset saadaan kuuluiin. Viime vuosien raju yhteiskunnallinen muutos on heittänyt meidät takaisin kapitalismin vaiheeseen, joka muuttanut lähinnä ensimmäistä maailmansotaa edeltävää aikaa. Toisaalta työväenluokka on kokenut nopean yhteiskunnallisen muutoksen, jossa se ei vielä kykene toimimaan asemaansa ja historiallista merkitystään vastaavalla tavalla. Mutta ajan merkit osoittavat, että rajut yhteiskunnalliset muutokset ovat ovelia. On ratkaistava kysymys löytääkö kansa väylän mitä kautta vaikuttaa asioiden kulkuun. Nyt on myös meistä kiinni mihin suuntaan kehitys lähtuilevaisuudessa kääntyy. Jatkakaamme keskustelua Suomen Työväenpuolueen järjestäytymisestä.

Maa – ihmeiden planeetta

Kuvassa kaunis maapallo - ihmeiden planeetta - kuvattuna kuun horisonttia vasten ensimmäisellä kuulennolla heinäkuussa v. 1969.

Kuluneen kevään aikana TV1:n Prisma tiedesarja esitti 6-osaisen japanilaisten tekemän tiedeohjelman maapallon historiasta ja erilaisten suurten katastrofien vaikutuksesta maan elämän historiaan. Ohjelman ongelmapiiri kuuluu kommunisteille. Kaikki marxisin klassikot olivat kiinnostuneita maan elämän historiaan. Ohjelmien historiasta myös luonnontieteistä, koska ne ovat perustavanlaatuinen osa materialistista maailmankuvaa.

Ohjelma esitti rohkeita olettamuksia, mutta kyllä niille vahvoja todisteitakin löytyi. Erityisen paljon ohjelma nojasi geologisiin ja arkeologisiin kaivauksiin. Osoitautui, että maankuoren fossiililöydöksiä löytyy aina vain uusia ja uusia.

Rohkea oli ohjelman väite, että maapallo on ollut kahteenkin kertaan täysin jäässä. Puhutaan ns. lumipalloomasta. "Umpijääkaudesta" ensimmäinen olisi ollut n. 2 miljardia vuotta

sitten ja toinen olisi ollut n. 800 – 600 miljoonaa vuotta sitten. Todisteina teorioilleen ohjelma esitti geologien löydöksiä. Kaksi miljardia vuotta vanhoissa kivikerrostumissa oli havaittavissa samanlaisia siirtolohkareita, mitä jääkaudet ovat meillä Suomessakin heitelleet. Ja kun on sitten laskeskeltu mannerlaattojen liikkeitä jäähmettyneiden kivien magneettisen napaisuuden avulla, niin joidenkin näistä siirtolohkareista olisi pitänyt sijaita päiväntasaajalla. Jos siis päiväntasaaja oli jään vallassa, niin silloin koko maapallon oli oltava jään peitossa.

Ohjelmassa selvitettiin ansiokkaasti syitä tällaiseen lumipalloomuuteen. Ainakin ensimmäiseen lumipallovaiheeseen ohjelmalla oli järkiperäinen teoria. Sen aiheutti itse elämän eli kasvien aikaansaama maan happimäärän kasvu ilmakehässä. Sitä aikaisemmin maan ilmakehässä oli suuret määrät metaania, joka on hyvin voimakas kasvihuonekaasu ja piti sitä ennen maapallon lämpimänä. Kun

viherlevät alkoivat kolmeen miljardia vuotta sitten tuottaa happea, se alkoi "syödä" ilmakehän metaanivarastoja – happi ja metaani yhtyivät ja eliminoivat toisensa hyvin tehokkaasti. Tästä syystä kun happimäärä kasvoi, metaani väheni vastaavasti. Lopulta kasvihuoneilmiö menetti tehonsa ja koko maapallo jäättyi aina päiväntasaajaa myöten. Elämä selvisi tuosta kriisistä vain maan tuliperäisen toiminnan ja kuumien lähteiden ansiosta. Lumipallovaihe päättyi siihen, että tulivuoret kuitenkin toimivat ja toivat ilmakehään suuria määriä uutta hiilidioksidia, joka jäi ilmakehään, koska se ei voinut imeytyä meriin, jonne se olisi normaalisti liuennot. Näin kasvihuoneilmiö jälleen voimistui ja jäät alkoivat sulaa.

Toisesta jääpallovaiheesta sen sijaan ei ohjelmalla ollut esittää kunnollista teoriaa, päinvastoin, ohjelma ei selvittänyt miksi globaali jääkausi olisi saanut uudelleen yhtiöteen, kun tiedetään, että ilma-

kehässä on ollut runsaasti hiilidioksidia. Aikojen kuluessa sitä on päinvastoin poistunut ilmakehästä runsaasti. Siitä syystä meillä nyt on mm. öljy- ja kaasukenttämme, kivihiilivaramme ja maaperässä suuret määrät kalkkikiveä, joihin kaikkiin on sitoutunut hiiltä.

Suurten katastrofien vaikutuksesta elämän kehitykseen hyvänä esimerkkinä oli n. 250 miljoonaa vuotta sitten tapahtunut massasukupuutto, jossa 95% maan ja merien kasvi- ja eläinlajeista tuhoutui. Kysymys menee taaskin ilmastoon radikaaliin muutokseen, joka on saanut alkuunsa maan vulkaanisesta toiminnasta. Tuolloin 250 miljoonaa vuotta sitten Siperian alueella tapahtui geologien tutkimusten mukaan hyvin voimakas ja laaja-alainen tuliperäinen purkaus, joka lämmitti ympäristöään siinä määrin, että maaperään, merenpohjiin ja soihin sitoutunut jäinen metaani-hydraatti alkoi sulaa ja siinä oleva metaani sekoittui ilmaan. Tästä syntyi uusi voimakas kasvihuoneilmiö, joka maan lämmetessä toi noidankehän lailla aina vain lisää metaania ilmakehään. Maapallon lämpötila kasvoi sietämättömästi. Kuumuus kuivatti maan ja tappoi suuren määrän eläinlajeja. Ja kun metaani ja happi eivät sovi yhteen, seurasi toinen katastrofi: Ilmakehän happipitoisuus, joka oli sitä ennen ollut n. 30% putoi yhtiöksiä 10%:iin. (nykyisin ilmakehässä on happea 21%). Tällainen ilmakehän happipitoisuuden romahdus pakotti eläimet kehittämään hengitystoimintaansa. Tulevien nisäkkäiden esivanhemmille kehittyi keuhkot ja pallean hengitys kun taas dinosaukset kehittivät nykyisin linnuillakin olevan monimutkaisen ilmapussein perustuvan hengityksen.

Maapallo on saanut kärsiä suurista katastrofeista tämän jälkeenkin. Noin 65 miljoonaa vuotta sitten suuri asteroidi iskeytyi Jukataniin niemimaalle Meksikoon ja se tuhosi dinosaukset. Nyt joukkotuhon ei johtunut liiallisesta kuumuudesta, vaan tilapäisestä auringon valon puuttumisesta, kun noki ja törmäyksestä syntyneet saastepilvet peit-

tivät auringon valon koko maapallolla muutamaksi vuodeksi ja aiheuttivat pitkäaikaisen talven koko maapallolle.

Muutokset maapallon olosuhteissa ovat olleet ratkaisevia myös ihmisen kehitykselle. Noin 50 miljoonaa vuotta sitten lehtimetsät tihenivät tuuhealattaisiksi yhtenäisiksi sademetsiksi, joka mahdollisti kädellisten ja siis myös ihmisen esi-isien nopean kehityksen, kun ne pystyivät liikkumaan ketterästi puiden latvoissa joutumatta käymään maan pinnalla. Niiden näkökyky ja kädet kehittyivät. Ja kun sitten kuivuuden takia taas 4-5 miljoonaa vuotta sitten nämä lehtimetsät alkoivat muuttua vähäpuuisiksi savanneiksi, meidän esi-isämme oli tultava alas puista, ryhdyttävä kävelemään kahdella jalalla ja saalistamaan ja puolustautumaan laumana, ihmisen johtavana kehityshaarana.

Maa, ihmeiden planeetta ohjelmassa osoitti sen dialektisen tuuden, että kehitys tapahtuu aina ristiriitojen kautta. Se on merkinnyt koko maan elämälle suuria katastrofeja ja lajien joukkotuhon, mutta ilman niitä kehitys ei olisi välttämättä mennyt eteenpäin.

Dialektiikan kannalta tietenkin on huomattavaa, ettei luonnonkatastrofi sinänsä luo kehitystä. Kehitystä voi syntyä vasta, kun kehittyvä olio tai laji pystyy siirtämään tämän ulkoisen ristiriidan sisäiseksi ristiriidakseen, joka vasta ratkaistuksi tullessaan mahdollistaa kehityksen etenemisen.

Tänään elämme kapitalismissa ja ihmisen kehitys vie sosialismin, mutta tarvitseeko senkin kehityksen askelen tapahtua suurten ristiriitojen ja katastrofien kautta? Ilmeisesti. Eikä ole pitkälti haettava, että tuo katastrofi voisi olla jälleen ilmastokatastrofi, vaikkakin yhteiskunnalliset katastrofit ovat vähintään yhtä todennäköisiä.

Reijo Katjaranta

...Jatkoa sivulta 3

Työttömyys Suomessa

Tätä hallituksen politiikka on huolimatta talouskasvusta työttömille tarjonnut, soppatykkeitä ja leipäjonoja

Kokonaistyöttömyys pysyi vakiona koko taloudellisen kasvun aikakauden – se pysyi vuodesta toiseen 430 000 pinnassa. Ilmeisesti joku muikin ihmetteli sitä, koska Lipponen kielsi työministeriötä julkaisemasta työttömyysturvan varassa elävien ihmisten määrää. Luvun saa toki selville laskemalla yhteen kaikkien työvoima- ja elinkeinopiirien kokonaistyöttömyysluvut.

Lipponen I hallituksen työministeri **Liisa Jaakonsaari** oli täysin oikeassa sanoessaan, että työttömyyden kasvattaminen oli **Eske Ahon** hallituksen tietoinen valinta. Rehelliysnimen nimessä hänen olisi pitänyt todeta, että Lipponen sateenkaarihallitus jatkaa samaa linjaa.

Sanoma Osakeyhtiön hallituksen puheenjohtaja **Aatos Erkko** sanoi Lipponen I hallituksen alkuvaiheissa

Yliopistolehdessä, että valtakoneisto kohtelee työttömiä kylmäkiskoisesti ja välinpitämättömästi. Maan ja kansan olemassaolo joutuvat hänen mukaansa vaaraan, ellei työttömyyttä saada toden teolla vähennettyä ja jos sosiaaliturvaa edelleen merkittävästi heikennetään. Uusi hallituskaan ei Erkon mielestä suhtaudu työttömyyteen kyllin vakavasti.

Erkko vertaa nykyistä tilannetta vuosisadan alkuun, jolloin maattomien kylmä kohtelu johti kansalaissotaan. Suomessa vallitseva aatteellinen tyhjöö ennakoii suurta murskayä. Erkon ajatukset eivät ole uusia, mutta hän oli ensimmäinen poliittis-taloudellisen valtaeliitin edustaja, joka sanoi ruman sanan niinkuin se on. Jos uusliberalismin linja jatkuu, yhteiskunnan alueellinen ja sosiaalinen kahtiajako aiheuttaa vakavia häiriöitä yhteiskunnassa.

Ahtisaari rukoili

Olisi liioiteltua väittää, että poliittinen eliitti ei tehnyt mitään työllisyysparantamiseksi. Presidentti Ahtisaari sanoi, että hallitus tekee parhaansa ja pitää työttömyyden vähentämistä ykkösasiana. Ahtisaari

oli yhteydessä kansanedustajien rukouspiiriin ja pyysi piiriä rukoilemaan pitkäaikaistyöttömien ja lain-säädännön oikeudenmukaisuuden puolesta. Kansanedustaja Heikki Rinne piti rukouspyyntöä hurskaskeluna. Pian Ahtisaari lopetti rukoilemisenkin ja asetti tukemaan Lipposen hallituksen politiikkaa.

Emu lisää työttömyyttä

Vuonna 1996 luokittelulaitos **Standard and Poor's** ennusti: Emu lisää työttömyyttä ja nostaa korkoja: "Kun Emuun liittyvät jäsenmaat noudattavat kiinteitä vaihtokursseja, tämä kiihdyttää entisestään tuotannon siirtymistä halvan työvoiman maihin ja jättää maiden hallituksille vain rahapolitiikan keinot selvittää maata kohtaavasta taloudellisista takaiskuista, eikä rahapolitiikka ole kovinkaan tehokas ase taistelussa lamaa vastaan."

Ruotsin hallituksen EMU-selvityksessä todettiin, että yhteisvaluutta aiheuttaisi Ruotsille kestämättömän korkean työttömyyden. Asiantuntijat arvioivat, että Emu voi toteutua vain taloudellisen sekasorron kautta. Suomi jää tässä kaaoksessa helposti kasan alim-

maiseksi. Vahvat kansantaloudet selviytyvät siitäkin paremmin. Suomessakin tehtiin eräinlainen selvitys, jota **Erkki Tuomioja** luonnehti "valitun kannan perusteluiksi". Kansantaloustieteen professori **Matti Virén** lisäsi: "... on absurdi ajatella, että esimerkiksi Kauppa- ja teollisuusministeriön rahoittama selvitys Emun vaikutuksista voisi päätyä lopputulokseen, että Emu on Suomen kannalta tuhoisa."

Lopuksi

1.10.2004 Hesarin Nyt-liite haastatteli työministeriä Tarja Filatovia.

- Miksi työministeri ei tee mitään, vaikka tuhannet työkykyiset suomalaiset ovat vailla työtä?

- Työministerin tehtävä ei ole parantaa työttömyyttä, työministeri vastaa.

- Siis mitä! Työministerikään ei edes yritä löytää työttömille töitä?

- Kyllä yrittäisi, mutta työministeriön keinot ovat vähissä.

Filatovin mielestä globaali maailmantalous ja aineet yritykset riivaavat työttömiä.

Kuka Thomasson?

Väinö Vävi Vänni Alfred Thomasson, vuodesta 1895 Tanner syntyi 1881 Helsingissä köyhään Valtion rautateiden jarrumiehen (isän ammattiko enne?) ja torpparin tyttären perheeseen. Tästä huolimatta hän tuli 1900 ylioppilaaksi ja kävi 1901 Suomen Liikemiesten Kauppaopiston eli suuntautui tekemään rahaa vapain yrittäjävaistoin ja menestymään olosuhteita hyväksikäyttään.

Oltuaan konttoristina eri liikkeissä Tanner perehtyi valtion stipendiaattina osuustoimintaan Saksassa ja oli 1902-03 osuustukkukaupan Grosseinkaufsgesellschaft deutscher Konsumvereine GEG (perustettu 1894) pääkonttoristi Hampurissa. Hän tutustui osuustoimintamieheen Heinrich Kaufmann (= kauppias, nimi on enne, 1864-1928), jolta omaksui sosialistisen ja ateistisen maailmankatsomuksen hyläten kotinsa kristillissuomettarelaisen ajatusmaailman. Tanner ei perehtynyt syvällisesti sosialismiin, vaan jäi revisionistiksi ja oikeistolaisiksi sosialidemokraatiksi. Tanner liittyi sd-puolueeseen tultuaan takaisin Suomeen.

Turun Wähäväkisten Osuusliike (perustettu 1901) palkkasi seitsemän hakijan joukosta kauppaopiston käyneen ylioppilaan Väinö Tanner kauppanhoitajaksi, joka huolehti varastosta, omaisuudesta sekä valvoi palvelusväkeä ja ylläpiti järjestystä niin puodeissa kuin makasiineissa. Tanner ryhtyi tukkukaupan sijaan asioimaan suoraan tuotantolaitosten kanssa ja aloitti ensimmäisenä suomalaisena osuuskauppamiehenä oman tuontikaupan Pietarista, Tallinnasta, Saksasta ja Tanskasta. Tanner oli vanhoillisille luottamushenkilöille liian ripeä käänteissään ja sai väistyä. Tannerin väitettiin välittäneen tavaroita omaan laskuunsa. Tanner harjoitti myös yksityisesti kaupantekoa.

Potkujen jälkeen Tanner oli 1905-06 Wiipuri-lehden toimittajana. Wiipuri oli vanhasuomalainen, suomenkielinen ja kristillinen lehti, joka seurasi Uuden Suomettaren suuntaa. Tanner oli 1907-10 Porissa Sosialidemokratian toimittajana. Lehti hylkäsi väkivaltaisen vallankumouksen, mutta painotti luokkataistelua. Lehden päämääränä olivat bernsteinilaisen revisionismin mukaiset osauudistukset. Tanner suoritti 1911 yleisen oikeustutkimuksen, oli 1911-12 asianajajana Sortavalassa puoluetoverinsa Anton Kotosen lakitoimistossa ja hoiti 1913-15 Helsingissä omaa asianajotoimistoa, jolloin tienasi hyvin.

Tanner valittiin 1907 kansanedustajaksi ja Elannon hallinto-neuvostoon, 1908 SOK:n hallinto-neuvostoon ja 1909 sen puheenjohtajaksi sekä 1915 Elannon toimistujohtajaksi. Tannerin uran nousu kytkeytyi sd-puolueen nousuun yhteiskunnalliseksi vaikuttajaksi suurlakon jälkeen eli ajan aalto vei häntä eteenpäin. Eduskunnassa Tanneria pidettiin sd-puolueen oikeistosiiven edustajana ja revisionistina. Sirola lausui 1909 Tannerista ryhdyttäessä valitsemään puolue-toimikuntaa, että tämä oli sd-ryhmän revisionistisen suunnan paras teoreetikko. Tanner kannatti yhteistyötä "maltillisten" porvarien kanssa. Työmies-lehti leimasi hänet puoli-

Tannerin patsas Helsingissä Hämeentien varrella sijaitsee Haapaniemen kentän ja Elannon entisen pääkonttorin vieressä. Patsaassa on kaksi puolta. Patsaan toisella puolella on neljä työläishahmoa. Tällä etupuolella on taas yksinäinen hahmo, joka kuvaa työläisille selkänsä kääntänyttä Tanneria.

porvariksi ja suhteessaan edistysmielisen osuuskauppapäven pyrki- myksiin luovijaksi.

Tanner toimi 1917 Oskari Tokoin senaatissa valtiovarainsenaattorina eli valtionvaraintoimistukunnan päällikönä ja vastasi jonkin aikaa elintarvikekysymyksistä. Edvard Valpas piti Tanneria oikeistolaisena ja asetti perinteiselle linjalle, ettei puolueen tullut osallistua hallitukseen porvarillisessa yhteiskunnassa. Tokoin senaatissa vannoutunut sikarinpolttaja Väinö Tanner (ehkä hänen piti esittää menestyvää miestä kuten riikinkukkoporvarein; vuodelta 1909 on varhaisin valokuva, jossa Tannerin nähdään polttavan sikaria) ja Väinö Wuolijoki päättivät ensi töikseen sallia tupakanpolton. Paperossit, piiput ja sikarit kärsivät istunnoissa.

Tanner kaavaili kauppaopiston jälkeen Torniossa Aki Bergeliniin kanssa jotain yritystä. Tannerin toinen suorastaan innovatiivinen tienämisyritys oli huikea. Hampurissa ollessaan Tanner ja sittemmin professoriliikemies Yrjö Jahnsson (1877-1936) suunnittelivat vakavasti yritystä järeijään viemiseksi Saksaan ja Pietariin. Tanner kirjoitteli jäänasaahaliikkeille tiedustellen niiden laitteistojen hintoja. Raakaine olisi ollut ilmainen, ja voitot olisi riistetty jäänasaajien selkänahasta. Ilmeisesti yritys lopahti kuljetus- eli logistiikkavaikkeuksiin. Tanner osallistui työllään turkulaisen Hjalmar Karlströmin ventiliiliikkeen, johon hän sijoitti pääomaa. Yritys vei Saksaan ja Ruotsiin milloin heiniä ja olkia, milloin puolukoita ja rapuja. Jalo Aaltonen houkutteli Tanneria Yhdysvaltoihin ehdottaen hiusneula-lehdasta tai patenttilääketehdasta.

Sven Hirn paljastaa teoksessaan Kuvat kulkevat, kuinka Tanner rahoitti serkkujaan Krögeriä. Tيره- tööri Väinö Kröger kierteli 1904 alkaen esittämässä elokuvia bioskoopilla ja nimitti yritystään: Suomalainen Kinematografiteatteri - Finska Kinematografiska Teatern. Häntä rahoittivat veljekset Werner

Wennu ja Sulo Kröger sekä Väinö Tanner, edellisten serkku. Rahoittamisen lisäksi Tanner hoiti yhteyksiä ulkomaisiin firmoihin. Wennu oli seuraliikkeen ja huuliveikko, aina rahan tarpeessa. Krögerin perhe asui Viipurissa. Muistelmissaan Tanner kertoi vierailustaan serkkujen luona Viipurissa, mutta ei yhteisestä liikeyrityksestä. Osuustoimintamiehen ei sopinut yrittää hankkia voittoja yksityisellä yrityksellä varsinkin kierrättämällä elokuvia ympäri maata.

Tannerin tehtävänä oli tilata elokuvat suoraan ulkomailta ja yrittää kiertää maahantuojan Atelier Apollon kova hinnoittelu. Tanner tilasi Pathén filmiluettelon. Tannerin yritys päästä suoraan käksi Pathén tuotantoon tyssäsi ranskalaisten toteamukseen, että asioista huolehti heidän yksinoikeutettuna agentinaan Suomessa Karl Emil Ståhlberg eli Atelier Apollon omistaja. Tanner tilasi kirjallisesti Deutsche Bioscope-Gesellschaftilta luettelon mukaan yhdeksän käytettyä elokuvaa edellytyksellä, että ne ovat hyväkuntoisia. Filmit toimitettiin, mutta hinta järkytti Tanneria. Saksalainen toimittaja ei suostunut käytettyjen filmien palauttamiseen. Näin päätti tämä Tannerin rahanhankintayritys 1906 alussa.

Suomen luokkasodassa Tanner pysytteli sivussa ja osoitti väistelijän, luovijan ja tuuliviirin eli opportunistin taitonsa. Saksalainen von der Goltzin esikunta totesi, että sosialidemokratian heikompi revisionistinen siipi hylkäsi yhteistoiminnan punaisen puolueen kanssa. Tanner valittiin uuden sd-puolueen puheenjohtajaksi 1918-26. Luokkasodan jälkimainingeissa lähes koko työväenliikkeen johto joutui valkoisten saksalaisten avulla saaman voiton seurauksena maanpakoon tai vankilaan. Vanhojen johtajien äkillinen katoaminen avasi tien luokkasodasta syrjässä pysytelleelle Tannerille. Hän kumppaneineen piti katakombikokouksia ja kävi saksalaisten päämajassa, jossa heidät tunnustettiin luokkasodasta erillään pysyttä-

tyneiksi. Lievä takaisku tuli 1919, kun presidentin vaalissa Tanner sai yhden äänen. Hänet valittiin Helsingin kaupunginvaltuustoon.

Tannerin johtama ryhmä suunnitteli uutta "työväenlehteä" Suomen Sosialidemokraatti, jonka ensimmäinen näyttenumero julkaistiin 6.5.1918 luvatta ja takavarikoitiin. Julkaisija Kansanvalta otti Työväen Sanomalehden haltuunsa (kokonaan 1923). Uusi näyttenumero julkaistiin 12.9.1918. Tanner ryhmineen muutti SSD:n junaan uudelle pohjalle verrattuna Työmies-lehteen. SSD edusti aivan toista siipeä kuin vanha työväenliike. SSD ei ole Työmiehen jatkaja. Tannerin johdolla noskelaiset valtasivat myös Turun Sosialistin kirjapaino-osuuskunnan.

Sd-puoluekokouksessa 1919 tohtori Ivar Lassus osoitti Tannerin myötämielisyyden suojeluskuntalaisuudelle ja että Tanner tuomitsi työväen aseellisen liikkeen. Lassus osoitti, että Tanner pyrki porvarilliseen hallitukseen sd-puolueen minimiohjelmalla. Ruotsin lehdistä luonnehdittiin Tanneria puolueen diktaattoriksi. Tanner ryhmineen muutti sd-puolueen linjan ja korosti parlamentaarista toimintaa, mutta väitti jatkavansa vanhan työväenliikkeen perinnettä. Tämä ei pidä paikkaansa kuten historiasta tiedämme.

Väinö Tanner oli 1920 Tarton rauhanneuvotteluissa, jossa neuvostovenäläisen valtuuskunnan jäsen Platon Mihailovitsh Kershtentshev otti savukeketotelsa ja pisti tupakkasi. Suomen neuvottelija Väinö Voionmaa huomautti Tannerille, että tämän täytyi suomalaisen valtuuskunnan ainoana tupakkamiehenä panna sikari palamaan, sillä muuten venäläiset saavat yliotteen neuvotteluissa. Tanner totteli käskyä. Suomi sai luvon rauhan, kun raja jäi hyvin lähellä Pietaria. Tartosta paluun jälkeen Tanner suhtautui kielteisesti joukkovoimaan ja mielenosoituksiin.

Tarkoitukseni oli lyhyesti valottaa

Tannerin alkuvaiheita, mutta loikkaan sotaan 1941. Taistelulla oli suomalaisittain bolshevismiin- ja venäläisvastainen juonteensa. Kauppaministeri Tanner piti syyskuun alussa puheen todeten, että tämä turmiollinen järjestelmä ja "puoliasialainen oppi" on tuhattava, sillä muuten se hävittää eurooppalaisen sivistyksen. Tanner kertoi kuuli-joilleen pyrkimyksestä maailmavallankumoukseen, "... jonka avulla kaikki maat oli saatava alhaisella tasolla olevan venäläisen rodun johdettaviksi". Tannerin puhe radioitiin yhdessä Unkarin pääministerin ja Italian ulkoministerin kanssa kaikkiin "bolshevistisen taistelurintaman" maihin.

Tanner lausui Kansamme Talouslehdessä 1953: "Meidän on saatava teollisuutemme kilpailukykyiseksi ulkomaisilla markkinoilla ja silloin emme voi välttyä siitä, että palkkoja on alennettava".

Ken on kiinnostunut luopiomaisesta Tannerista, jota saattaa luonnehtia kansanpetturiksi, voi lukea Jaakko Paavolaisten ja Ilkka Hakalehdon kirjat Tannerista. Tannerin muistelmat ovat tarkoitushakuiset kuten muistelmat yleensä. Hän keuhui muistelmissaan: "Minäkin sain silloin revisionistisen nimen, mitä olen pitänyt kunnianimityksenäni, samoin kuin vuosikymmentä myöhemmin nimitystä noske tai epänoske". Tanner menestyi, hän luopui 1917 Kirkkonummien Brisan tilasta ja hankki Lill-Hemtans-tilan (20 ha peltoa ja 30 ha metsää) Espoosta. Vaimo Linda (syntyjään Anttila) sai talonpoikaista puuhastelua, jota oli lapsuudessaan maatalon tyttärenä kokenut. Tannerista tuli 1923 varsinainen tilanomistaja, kun hän osti Sorkin tilan (40 ha peltoa ja runsaat 1000 ha metsää) Vihdistä. Ryysyistä rikkauteen! Tanner on erinomainen esimerkki miehestä, joka osasi elää kätymien aalloilla ja aava omaa etuaan. Ei ihme, että Paavo Lippinen ihaillee rajatonta Tanneria.

Hannu Kautto

Valko-Venäjän tilanne tänään

(työläisten demokratian kannalta katsottuna)

Leonid Efimovitch Shkolnikov
Neuvostoliiton
Kommunistisen puolueen
Valko-Venäjän sektorin
pääsihteeri

Puhe pidetty Brysselissä 5-7. toukokuuta pidetyssä kommunistien kansainvälisessä seminaarissa

Maaliskuun 19. 2006 pidettiin Valko-Venäjällä suunnitellut presidentinvaalit. Te tiedätte tulokset: virassa oleva presidentti, kansan presidentti ja isänmaan ystävä Aleksandr Lukashenko sai äänistä 83% näissä vaaleissa, joissa äänestäneiden määrä oli erittäin korkea tuoden jopa mieleen Neuvostoliiton ajat. Vaalit voitti työväenluokka liittolaisineen, jotka äänestivät Lukashenkoa.

Jo vuosia on globaalin kapitalismin sotilaallinen ja poliittinen eliitti yrittänyt korvata A. Lukashenkon omalla suojatillaan niin kuin he ovat onnistuneet tekemään Ukrainassa, Georgiassa ja muissa entisen Neuvostoliiton tasavalloissa viedäkseen Valko-Venäjän mukaan siirtomaademokratian virtaan ja vahvistamaan omia geopolittisia ja strategisia asemiaan ehdottoman globaalin valtasemansa turvaamiseksi. He haluavat tehdä Valko-Venäjistä viimeisen linkin Venäjän vastaisessa ketjussaan, joka ulottuu Mustalta mereltä Itämerelle voidakseen asettaa ohjuksensa Smolenskin alueelle ja voidakseen riistää Venäjältä sen ainoan tuotetavan ystävän Valko-Venäjän.

Tällä kertaa kaikki mitä he käyttivät, oli suunnattu Valko-Venäjän kansaa vastaan, dollarit ja eurot, kouluttajat ja sotilaat olivat valmiudessa ympäröivillä rajoilla. He toteuttivat ennenkuulumattomia psykologisia- ja informaatiohyökkäyksiä sekä sabotaaseja. TV- ja radioasemia oli tarkoituksella sijoitettu Valko-Venäjän rajoille, "viides kolonna" oli pantu liikkeelle. Jopa esiintyi yrityksiä järkyttää äänestäjämme sapelin kalistellulla vihjalla Jugoslavian tapahtumien versioon, riippumalla päidemme päällä Damokleen miekkaa jälleen uuden "värillisen vallankumouksen" saamiseksi.

USA:n ja EU:n johtajat ovat osoittaneet mielenosoituksellisesti tukensa näin kutsutun länsimyrönteisen opposition "ainoalle ehdokkaalle" A. Milinkevichille. Tämä oli hyvin lyhytnäköistä Euroopan kannalta, koska Euroopan maat eivät ole yhtään vähempää riippuvaisia Valko-Venäjältä kuin Valko-Venäjä muista Euroopan maista ja oli alusta alkaen selvää, että heidän tulee tulla toimeen todellisen presidentin A. Lukashenkon kanssa. Kaiken kaikkiaan lyhyin tie kuljettaa energiaa ja muita raaka-aineita Venäjältä Länsi-Eurooppaan kulkee Valko-Venäjän kautta ja juuri Valko-Venäjän kautta tullaan käymään suunnattomien tavaramäärien kauppaa näiden kahden välillä.

Se oli myös hyvin lyhytnäköistä, koska länsimyrönteisen ehdokkaan voitto olisi merkinnyt USA:lle

Valko-Venäjän edelleenkin tunnetuimpia teollisia tuotteita taitaa olla Belarus-traktorit, joita valmistetaan maan pääkaupungissa Minskissä.

johtavaa asemaa Valko-Venäjällä. Tässä tapauksessa USA olisi saanut voimakkaan työkalun ja ylivallan Eurooppaan nähden taloudelliselle vaikuttamiselle suhteessaan Venäjään. Niinpä EU:n sokea solidaarisuus Atlantin takaisille mestareilleen Valko-Venäjän vastaisissa hankkeissa ja tuki Valko-Venäjän "viidennelle kolonnalle" kuvastaa Euroopan hallitsevien luokkien totaalista halveksuntaa Euroopan kansojen etuja kohtaan. Esimerkiksi, kuinka rouva Merkel voi nyt katsoa silmiin Valko-Venäjän vaalien voittajaa presidentti Lukashenkoa, kun hän aivan vastikään oli ottanut Lukashenkon vastustajan Milinkevichin avoimin sylin vastaan omassa virka-asunnossaan. Voiko hän kieltää kuten muutkin EU-maat presidentti Lukashenkolta matkustamisen EU-maihin, kun Saksan ja muiden EU-maiden taloudelliset edut ovat olennaisesti sidoksissa Valko-Venäjään. Kuinka he luulevat voivansa noudattaa näitä intressejään tapaamatta Valko-Venäjän presidenttiä?

ETYJ:n käyttäytyminen on yhtä lyhytnäköistä. Tämä järjestö julisti, että yhteistyö ja turvallisuus tällä alueella on vähemmän tärkeää, kuin Valko-Venäjän hallinnon vaihtaminen. ETYJ:n nykyinen puheenjohtaja Belgian ulkoministeri Karel de Gucht rikkoi törkeästi ETYJ:n periaatteita sekaantumalla itsensä Valko-Venäjän sisäisiin asioihin käskiessään sen viranomaisia välittömästi vapauttamaan A. Milinkevitchin, joka oli pidätetty 15 vuorokautta siitä syystä, että hän systemaattisesti rikkoi tasavallan lakeja organisoidakseen laittomia katutapahtumia, joilla hän pyrki horjuttamaan maan rauhanomaista tilannetta, työntämään maamme laittomuuden ja kaoksen mereen ja saavuttaakseen tällä mutaisissa vesissä kalastellullaan omia henkilökohtaisia tavoitteitaan Valko-Venäjän kansan tahdon vastaisesti.

Missä oli ETYJ:n ääni silloin kun

Ranskan hallitus hyväksyi sanktioita siirtolaistensa ja nuorisosaan vastaan, jotka vain puolustivat omia yhteiskunnallisia oikeuksiaan. Valitettavasti tällainen kaksilla standardeilla pelaaminen on ollut jo kauan eurooppalaisten organisaatioiden toimintatapana ja se kaivaa maata alta niiden toiminnalta tulevaisuudessa. Vasemmistolaiset ja keskuusta-vasemmistolaiset voimat Valko-Venäjällä ovat kutsuneet kansamme, ei vain torjumaan ulkomaisten ja paikallisten Valko-Venäjän vastaisten voimien orgioita, vaan torjumaan vielä yhden kerran pirullisen globaalin kapitalismin suunnitelmat ja he äänestivät rauhanomaisesti A. Lukashenkoa. Kaikki lännen ja heidän "viidennen kolonnansa" ponnistelut sekä vaalien edellä että jälkeen yritykset hakea tukea Venäjän johdolta Venäjän ja Valko-Venäjän liittoon vastaan ovat olleet turhia tälläkin kerralla.

Miksi sitten työväenluokka äänesti Lukashenkoa näissä vaaleissa? Hän ei luvannut yhteiskunnallisia uudistuksia. Mutta työläisille ei näissä vaaleissa, kuten ei aikaisemmissakaan vaaleissa ole ollut vaihtoehtoa valita kapitalismin ja sosialismin väliltä. Heillä oli valittavanaan toisenlainen valinta: toisaalta joko porvarillinen siirtomaademokratia, jota on itse pääsisti yritetty ajaa USA:n ja EU:n sotilaallisen ja poliittisen eliitin voimin Valko-Venäjälle (ja jota on menestyksellisesti sovellettu Ukrainassa, Georgiassa ja muissa entisen Neuvostoliiton tasavalloissa), tai toisaalta kansallisen porvariston vallan jatkaminen, jonka on ollut pakko luottaa työväenluokan heidän omassa vastakkainasettelussaan läntistä pääomaa ja Venäjän harvinaista valtaa vastaan ja jonka on tästä syystä ollut pakko harjoittaa politiikkaa, jossa on ollut huomioitava myös työläisten edut. Ja tärkein syy, miksi työväenluokka äänesti Lukashenkoa, oli se tosiasia, etteivät äänestäjät olleet tehneet virheitä luottaessaan aikaisemmissa presidentinvaaleissa Lukashenkaan. En-

simmäisen kerran vuonna 1994 ja vuoden 1996 kansanäänestyksessä kansa antoi hänelle valtakirjan voimakkaan valtiovallan muodostamiseksi huolimatta liberaalien ja äärikansallisen opposition ja heidän tukijoidensa ankarasta vastustuksesta. Lukashenko onnistui tällä tavoin ohjaamaan maan yli pahim-pien kriisin.

Kansa tuki Lukashenkoa myös 1994, 2001 ja nyt myös 2006 vaaleissa, kun meiltä oli v. 1991 viety pois voimakas ja huolehtivainen monikansallinen isänmaamme Neuvostoliitto, josta tämän tuloksena meille tarjottiin kaikkia niitä shokkihoidon "iloja", jotka ovat tulleet tutuiksi kaikissa niin ylistetyissä länsimaiden demokratioissa ja joissa se on näyttänyt itsestään villin kapitalismin petomaisen irtistyksen sekä Valko-Venäjällä äärintationalistisen valko-puna-valkoisen lipun, jota on perua Suuren Isänmaallisen Sodan aikaisilta Saksan kanssa veljeilleiltä natsiliittolaisilta. Kansa oli myös jätetty oman onnensa nojaan Thernobylin katastrofissa.

Valintansa jälkeen 1994 Lukashenko, toisin kuin muut hajonneen Neuvostoliiton presidentit, alkoi välittömästi täyttää vaalilupauksiaan. Hän onnistui pysäyttämään Valko-Venäjällä muissa entisen Neuvostoliiton alueella vallitsevat separatistiset pyrkimykset ja kääntämään ne uudelleen liittoutumiseksi Venäjän kanssa. Tänään, huolimatta jäljellä olevista vaikeuksista ja niiden tuottamista esteistä, jotka aikanaan hajottivat Neuvostoliiton, hän pitää kiinni valtioliitosta Venäjän kanssa ja pitää ovia auki muillekin entisen Neuvostoliiton tasavalloille palata takaisin tähän liittoon. Lukashenko onnistui paljastamaan ja heittämään sivuun kansallisen äärintationalistisen opposition, pitämään aisoissa petomaisen yksityistämisen, pysäyttämään talouden romahduksen, huolehtimaan kansan henkisestä ja materiaalisesta hyvinvoinnista, va-

kiinnuttamaan ruplan arvon, laskemaan työttömyyden 1,5%:iin (mikä eurooppalainen maa tai mikä muukaan maa voi ylpeillä tällaisilla luvuilla?)

Aikaisemmin suljetut tehtaat ovat auneet uudestaan ja ovat toimineet jo jonkin aikaa. Ne tehtaat, jotka oli perustettu neuvostoaikoina, on nyt modernisoitu. Valtio auttoi suuria maatalouden yrityksiä jäämään henkiin. Ne saavat uusia tuotteita paikallisesti valmistettuja maatalouskoneita. Ohjelma maaseudun elvyttämiseksi etenee menestyksellisesti. Maanviljelysmaan myynti yksityisille pysyy edelleen kiellettyä. Kaikki nämä saavutukset, maanviljelyksessä satojen korjuu ja kansan ruokahuolto, ovat ennenkuulumattomia – jopa entisenä neuvostoaikana. Monet neuvostoaikaiset sosiaaliset edut on säilytetty mukaan lukien ilmainen koulutus ja terveydenhoito.

Presidentti myös uudisti kokonaan armeijan, jolla nyt on valmius iskeä takaisin jokaiseen hyökkäykseen ja aiheuttaa hyökkääjälle suurimittaisia tuhoja. Perustuen talouden nopeaan kasvuun (9,6% vuodessa) palkat, eläkkeet ja opiskelijoiden tuet kasvavat tasaisesti. Köyhien ja rikkaiden välisen kuilun kasvamista suunnattomiksi kuten Venäjällä ja Ukrainassa tai muissa tasavalloissa ei ole sallittu tapahtuvan. Tämä puolestaan on tehnyt mahdolliseksi lujan yhteiskunnallisen vakauden mukaan lukien etniset ja uskonnolliset suhteet.

Tuloksena tästä työväenluokka ei ole menettänyt luokkatietoisuuttaan, viljelijät eivät ole joutuneet vararikoon, älymystö on säästynyt köyhymiseltä ja surkealta kohtalolta joutua erilaisten rahoittajien sylloiriksi, koko työväenluokka väestö on säästynyt ulkomaanvelalta ja riippuvuudesta ulkomaisista rahoittajista sekä säästynyt väestön kurjistumiselta. Ja menestyksellä Valko-Venäjän talouden kaikkialla aloilla jatkuvat vaikka tietenkin jäljellä on paljon ongelmia johtuen elokuun-louluun v. 1991 katastrofista, kun kaikki Neuvostoliiton poliittiset, yhteiskunnalliset, taloudelliset ja valtionhallinnolliset rakenteet tuhoettiin.

Kuten näemme, työväenluokalla ja muilla työväkeillä oli monia hyviä syitä äänestää presidentinvaaleissa Lukashenkoa.

Ottaen kaikki nämä huomioon, kaikki "puolueettoman" lännen valitukset ja huokailut, kaikki lukemattomat julistukset ja päätökset koskien ns. diktatuuria Valko-Venäjällä, valitukset "demokratian puutteesta", syytteet "ihmis-oikeuksien loukkaamisesta", syytteet "lehdistön vapauden" puuttumisesta, syytteet presidentin laittomista valta-oikeuksista – kaikella tällä ei ole mitään tekemistä todellisuuden kanssa ja on avointa ja ilkeämielistä hämäystä. Valko-Venäjällä ei ole yhtään sen enempää tai vähempää diktatuuria kuin missään muussa maassa, ei enempää eikä vähempää kuin missä tahansa länsimaisessa demokratiassa, koska valta on määritelmällisesti diktatuuria. Ainoa kysymys on, kenen etuja valta palvelee.

**Käännös englannista
Reijo Katajaranta**

Rotusorto meni, luokkasorto jäi

Näiden Etelä-Afrikan lapsia varjostaa vakava asia, heidän vanhempansa sairastavat AID:siä, joka saa aikaan suurta tuhoa useissa Afrikan maissa.

Tiedonantajassa on aika ajoin julkaistu Mark Wallerin artikkeleita Etelä-Afrikan tapahtumista. Niiden perusteella voi helposti jäädä kuva, että Afrikan kansalliskongressin ANC:n, Etelä-Afrikan kommunistisen puolueen SACP:n ja ammattiliittojen keskusjärjestön COSATU:n kolmiliiton luotsaama Etelä-Afrikka etenee hyvää vauhtia kohti vallankumousta.

Tämä on kuitenkin varsin ruusuinen kuva siitä, mitä Etelä-Afrikassa on apartheidin kaatumisen jälkeen tapahtunut. Mainittu kolmiliitto on ollut hallitusvallassa ANC:n johdolla koko tämän kauden, mutta saavutukset ovat jääneet vaatimattomiksi. Tämä johtuu siitä, että vallan-

kumouksellinen tilanne 90-luvun alussa hukattiin antautumalla sopimuksiin porvarien kanssa, ja sittemmin SACP on tyytynyt "lojaalina oppositiona" peesaamaan ANC:n politiikkaa, joka ei uhkaa kapitalismia.

Apartheidin murtuminen

Porvarilliseen demokratiaan siirtymisen tapahtui Etelä-Afrikassa luokkayhteistyöllä. Rauhallista siirtymää edesauttaakseen ANC suostui hyväksymään sen, että paras maa, kaivokset, tehtaajat ja rahoituslaitokset jäivät valkoisten haltuun. Ennen ensimmäisiä porvarillisdemokraattisia vaaleja 1994 ANC muodosti siirtymähallituksen edelliset 45 vuotta hallinneen Kansallispuolueen kanssa, ja tämän hallituksen

ensimmäinen teko oli hyväksyä Kansainvälisen valuuttarahaston IMF:n lainaehdot 850:lle miljoonalle dollarille. Ehtoihin kuului tavanomainen paketti tuontitullien laske- mista, valtion menojen karsimista jne.

Vaikka rasististen lakien lakkauttaminen oli suuri saavutus, voisi jälkikäteen sanoa, että vallankumouksen momentti hukattiin samalla hetkellä, kun antauduttiin porvari-yhteistyöhön. Käytännössä kävi niin, että mustat nationalistit saivat valtiovallan, ja valkoiset saivat pitää pääomansa - ja talouden liberaalisoinnin myötä luvan viedä sen maasta jos halusivat.

ANC hallituksessa

Wallerin artikkeleistakin käy ilmi, että lakiin kirjoitetun rasismin ku-

moamista lukuunottamatta tulokset ovat jääneet heikoiksi: "Huolimatta työlakien ja työläisten oikeuksien parantumisesta 11 vuotta sitten alkaneen demokratian kaudella yli miljoona eteläafrikkalaista työlläistä on menettänyt työnsä. Tämä on tapahtunut huolimatta korkeimpien teollisuuden ja liike-elämän johtajien huikeista palkankorotuksista." (12.8.05)

"Vaikka vuodesta 1994 on otettu monia demokraattisia edistysaskeleita, ensimmäinen vapauden vuosikymmen on hyödyttänyt eniten valkoista eliittiä ja muodostumassa olevia kapitalistiluokan mustia kerroksia." (22.4.05)

Mutta Wallerin artikkeleista ei välity, että tämä on kuvaus ANC:n hallituspolitiikasta, jota SACP on "kriittisesti" tukenut. Hallitus on yksityistännyt puhelinyhtiön ja lentoyhtiön, ja sähköntuotantoa yksityistetään. Asuntojen yksityistäminen on yksi apartheidin jälkeisen Etelä-Afrikan synkimmistä tapauksista, koska Maailmanpankilta ohjeet ottanut mies, Joe Slovo, oli SACP:n puheenjohtaja.

Yksityistämishojelman määräsi IMF 1993, ja sitä jatkoi 1996 Maailmanpankin avulla kasattu ohjelma nimeltä GEAR. Waller kirjoittaa aiheeseen liittyen: "GEAR-ohjelma aiheutti myös kiivaita keskusteluja ANC-COSATU-SACP -liittouman sisällä. Epäiltiin, että ANC:n sisällä muodostuu jännitteitä oikeisto- ja vasemmistolaitojen välille. Erimielisyyksistä huolimatta kolmen liiton on kestänyt hyvin."

Samalla kun on likvidoitu valtion omaisuutta, liberalisoitu taloutta ja lisätty työttömyyttä, ANC:n ja kommunistisen puolueen "liitto on

kestänyt hyvin" - siitäkin huolimatta, että ANC teki päätöksen GEAR:in hyväksymisestä kysymättä liittolailtansa asiasta mitään!

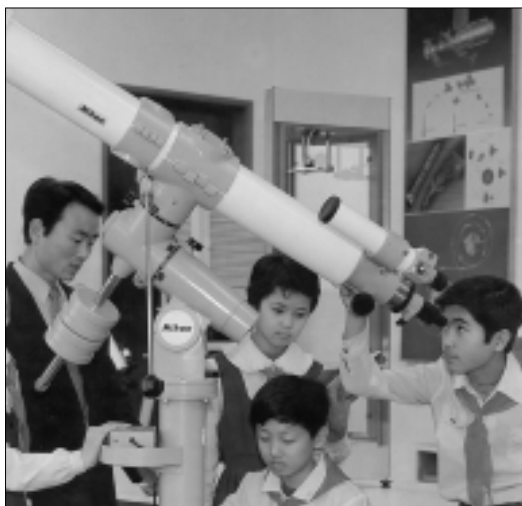
SACP näyttäisi sitoutuneen ANC:hen vahvoin sitein: "Hallitsevan Afrikan kansalliskongressin ANC:n, ammattiliittojen keskusjärjestön COSATU:n ja kommunistisen puolueen kolmenkeskisellä liitolle on nyt vahvempi perusta kuin aikaisemmin, ja SACP:n asema ratkaisevana poliittisena vaikuttajana on tullut nopeasti entistä selvemmäksi." (22.4.05)

"Yhteistyö toi viime vuonna järjestetyissä kansallisissa vaaleissa vakuuttavan voiton ANC:lle." Miten on mahdollista, että kommunistisen puolueen "asema ratkaisevana poliittisena vaikuttajana" kasvaa, mutta yksityistämispolitiikka jatkuu? Miksi SACP tarrautuu ANC:n takinliepeeseen, kun ANC ottaa määräyksiä IMF:ltä, antaa yhdysvaltaisten sota-alusten pysähtyä Durbanissa matkalla Persianlahdelle, ja ANC:n johtaja ja Etelä-Afrikan presidentti Thabo Mbeki kieltää AIDS:in olemassaolon ja neuvottelee George W. Bushin kanssa sotailaalisesta ja taloudellisesta yhteistyöstä?

Näyttää hieman siltä kuin ANC olisi Etelä-Afrikan SDP, jota Vasemmistoliihto-SACP viime kädessä "kriittisesti" tukee, kun ei muuttakaan osaa. Toivotaan kehityksen vievään ikäänkuin varkein sosialismiin, vaikka kommunistisen puolueen paikka ei ole hallituksessa yksityistäjien rinnalla, vaan barrikadeilla löymässä kiilaa uusliberaalin konsensukseen.

Joonas Laine

SUOMI-KOREA-SEURAN VUOSIKOKOUS PIDETTY

Monilla ihmisillä on Suomessa edelleenkin vallalla se läntisen propagandan levittämä merkittävä käsitys KDKR:sta, että se olisi jotenkin takapajainen maa. Sitä se ei todellakaan ole. Tässä korealaiset koululaiset tiirailevat tähti-kaukoputkiin.

Suomi-Korea-seura piti vuosikokouksensa 11.5. Eduskunnassa. Korean demokraattisen kansantasavallan Tuhholman suurlähetystön tervehdyksen esitti ensimmäinen lähetystösihteeri Kim Yong Guk.

Toveri Kiim totesi mm. seuraavaa: Korean demokraattinen kansantasavalta joutui suuriin vaikeuksiin 1990-luvun alkupuolella Neuvostoliiton hajoamisen ja luonnononnettomuuksien myötä. Jälkikäteen on todettava, että vuodet 1994-1998

olivat ongelmallisinta aikaa sitten Korean sodan. Nyt tilanne on jo huomattavasti parempi ja menossa edelleen parempaan suuntaan. Ennen kaikkea yritämme rakentaa talouttamme; teollisuuttamme ja tutustua muun maailman talousjärjestelmiin. Vie vuosia selvittää, mitä järjestelmää on mahdollista soveltaa meillä (mm. erityistalousalueiden merkitys kansantaloudelle). Ongelmia on edelleen energian tuotannossa, samoin ruokaa on vielä liian vähän, mutta ongelmat tullaan ratkaisemaan.

Monia merkittäviä kehitysaskeleita on otettu vuoden 2000 etelän ja pohjoisen johtajien huipputapaamisen jälkeen. Ministeritason kontakteja järjestetään jatkuvasti, myös sotilastasolla. Rautateiden yhdistäminen on saatettu kutakuinkin loppuun, myös maantietyhteydet alkavat olla valmiita. Todennäköisesti yhteydet avataan tänä vuonna. Etelä-Korean entinen presidentti Kim Dae Jung on ilmaissut halunsa vieraila KDKT:ssa rautateitse kun molemmat maat juhlivat 15. kesäkuuta vuoden 2000 sopimusta. Kun rautatieyhteys alkaa, Etelä-Korean rautatieverkosto on yhteys Suomeen. Erossa elävien perheiden tapaaminen helpottuvat ja parhassa. Ollaan lähentymässä kansallista yhdistymistä.

Perusongelma yhdistymisen tiellä ovat USA ja Etelä-Korean vanhoilliset

piirit. Jos molemmat Koreat luottavat toisiinsa ja lähentyvät, ei Yhdysvalloilla ole mitään syytä ylläpitää sotilaitaan Koreassa. Tämän vuoksi USA rohkaisee Etelä-Korean vanhoillisia piirejä vastustamaan yhdistymistä. Yhdistyminen on koko Korean kansan unelma ja se tullaan kuitenkin toteuttamaan.

Ydinasekysymyksessä on palattava 1980-luvulle. Olemme aina kärsineet energiapulasta. Sen vuoksi ryhdyimme rakentamaan ydinreaktoria jo 1980-luvulla. Otimme yhteyttä NL:oon, Kanadaan, Ranskaan ja Ruotsiin, mutta nämä kieltäytyivät myymästä kevytvesireaktoria. Sanoittiin että pitää liittyä ydinkieltosopimukseen, mutta senään jälkeen kevytvesireaktorin hankkiminen ei onnistunut.

Sen jälkeen ryhdyimme rakentamaan itse grafiittihidasteista reaktorin. USA hermostui tästä ja lisääntyneen painostuksen vuoksi vuonna 1994 tehtiin sopimus USA:n ja KDKT:n välillä, jonka perusteella sovittiin ydinvoiman rakentamisen keskeyttämisestä ja vastikkeeksi USA lupasi toimittaa raskasta polttoöljyä vuoteen 2003 saakka sekä rakentaa kevytvesireaktorin.

Raskasta polttoöljyä toimitettiin pari vuotta mutta kevytvesireaktorin rakennustyötä ei aloitettu sopi-

muksen mukaisesti. Bushin hallinnon tultua valtaan suhteet viilenivät. Lokakuussa 2002 USA:n edustaja vieraili Koreassa ja väitti, että KDKT yrittää valmistaa ydinasetta, jonka jälkeen siitä ryhdyttiin puhumaan maailmanlaajuisesti. Pari vuotta sitten aloitettiin kuuden maan väliset neuvottelut ohjelman ratkaisemiseksi. Jos USA solmii diplomaattiset suhteet KDKT:n kanssa, hyväksyy KDKT:n järjestelmän, eikä uhkaa maattamme, sillä ei ole mitään pelättävää KDKT:n suhteen. Olimme valmiit luopumaan ydinaseista jos USA tunnustaa KDKT:n ja lopettaa uhkailun. Sen jälkeen USA asetti lisäehtoja ja neuvottelut pysähtyivät. Jonain päivänä voimme ratkaista nämä ongelmat rauhanomaisesti ja elää rauhassa. Korean niemimaan ydinaseettomuus on järkevä ratkaisu. Korea on pieni maa, eikä tarvitse ydinasetta, jos se on turvassa. Näin siis toveri Kim.

Kokous teki myös henkilövalintoja. Suomi-Korea-seuraa liki neljännesvuosisadan johtanut kunnia-puheenjohtaja Pekka Leppänen luopui puheenjohtajan tehtävistä ja uudeksi puheenjohtajaksi valittiin Esko H. Koskinen Forssasta. Sihteeriksi valittiin Juha Kieksi Loimaalta.

KÄ/Juha Kieksi

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Uutta tietoa asekatkennästä

Nuorempi sukupolvi ei ole saanut paljoa informaatiota asekatkennän laadusta ja laajuudesta. Kysymyksestä on tullut enemmän uskonasia kuin historiallinen totuus. Lahtariپییرit ovat puhuneen sata vuotta katalista ryssistä, että kuinka ne koko ajan ovat syyttömän Pikku-Suomen kimpussa. Niistä piireistä ei tule järkjuttua.

Satuin muutama viikko sitten Turun junassa samaan vaunuosastoon alikersantti evp. Kärkäisen kanssa. Kun nyt oltiin savolaisia kumpikin, niin ei ollut kielivaikkeitakaan ollenkaan. Kärkäinen oli syntynyt Kiuruvedellä ja minä olen syntynyt Pielaavedelle. Kun hän oli matkalla veteraanikuntoutukseen, niin hän alkoi muistella vanhoja huonoja aikoja.

Huomattava osa hänen konekiväärikompaniastaan oli Kiuruvedeltä. Upseerit olivat yleensä muilta paikkakunnilta, vaikka joukosta hän muisti yhden kapteenin, joka oli savolaisia. Tämä sanoi, että "ee hän kehtoo nuapurin miehiä höykyttää". Kärkäinen tapasi vuonna 1942 myös Mannerheimin. Hänen sota-alueellaan sotilaat tekivät metsästyksen Mannerheimille. Mannerheim tervehti kädestä pitäen upseereita katselmuksessa, mutta Kärkäistä hän ei tervehtinyt. Kun hän tervehti vieressä seisonutta upseeria, silloin Kärkäinen ihmetteli, kuinka vanha marsalkka oli ja totesi, että ei kai hän mikään sotapäällikkö ollutkaan vaan keulakuva.

1944 upseerien ja miehistön välit kiristivät. Upseerit uhkailivat aseilla, mutta kun miehet näyttivät pitävän yhtä, niin hän ei maininnut ketään ammutun miehistön ja upseerien välisen selvittelyissä.

Savolaisten keskuudessa rat-

suväen upseerilla Majewskilla oli huono maine. Kun Majewski oli propagandatoimittajille (TK-miehille) esittelemässä kaatuneita, niin eräs "vainajista" tempaisi aseensa esille ja pamautti Majewskia keskelle otsaa. Tästä monet tunsivat helpotusta. Kärkäisen mukaan tämä kuolleeksi tekeytynyt tunti upseeri arvon "rähinäremmistä".

Kun tuli kotiutuksen aika, niin useita komppanioita koottiin Sotkamoon ja sieltä marssittiin lisälmen kautta Pielaavedelle. Eräs toinen komppania oli määrätty marssimaan Lapinlahdelle. Marssi Pielaavedelle kesti kuusi päivää. Suojeluskunnan talolle "Suojalaan" jätettiin kellariin aseet ja muut varusteet taas saliin. Olka-merkit leikattiin pois ja miehet saivat armeijan vaatteissa astua linja-autoon, joka sitten kuljetti heidät Kiuruvedelle. Kysyin Kärkäiseltä, että mitä aseet olivat. Hän vastasi, että pystykorvasta konekivääriin, sillä heidän komppaniansa oli konekiväärikomppania. Kysyin, että oliko heittimiä mukana, niin Kärkäinen vastasi kielteisesti. Pielaaveden "kerna" kuului Kärkäisen mukaan IKL:ään ja pääpukari oli paikallinen pankinjohtaja, mutta kun aseita oli paljon, niin niitä riitti jakoon eri puolille pitäjää. Kärkäisen kotikylällä tiedettiin vain Anttilan taloon kätketyistä kiväkeistä. Tosin eräs Erkki Laukkanen väitti, kun hänellä oli tullut riitaa naisasioiden joidenkin kanssa, että hän kyllä saa heti muutaman konepistoolin. Hän kertoi sen minun kuullen, totesi Kärkäinen. Eräs toinen "parempi Laukkanen", Anton Laukkanen, joka oli kommunistipuolueen aktivisteja, puhui asiasta aivan oikeilla termeillä, että asekatkennässä oli kysymys joukko-osastojen täydellisistä aseista. Siis aseet varastettiin

Suomen valtiolta muiden varusteiden kanssa. Jos näille sotaväsymyksestä kärsiville olisi kerrottu, että vielä lähdetään sotaan, niin siitä olisi varmasti tullut kapina sotahulluja upseereita vastaan. Kun taas "tissirintamalla" olleet pankinjohtajat ja kirkkoherrat pelkäsivät työläisiä, niin haluttiin jemmata varusteet Suomen työläisiä vastaan.

Jos olisi ollut olemassa "neuvostouhka", niin miksi aseita ei palautettu valtiolle, kun "uhka" oli poistunut? Vai onko ymmärrettävää, että uhka on edelleenkin olemassa?

Olen tavannut Ruotsissa useita SS-miehiä. Keskusteluissa en huomannut koskaan, että heitä olisi kiinnostanut suomalaisten hyvinvointi. He halveksivat ruotsalaisia ja kutsuivat heitä "Runku-Kustaan porukaksi". Sodan jälkeen SS-miehet pilasivat suomalaisten maineen, kun he tappoivat aika usein hintareita. Näistä monet joutuivat pahimpiin töihin ja kuolivat työvammiin. Esimerkkinä voi mainita Henry Mälerin Vaasasta. Hän kuoli asbestiin Malmossa. Toiset SS-miehistä taas hakeutuivat amerikkalaisten ja länsisaksalaisten leipiin, joten heidän käsityksensä isänmaasta on vähintään kummallinen.

No miten sitten oli toisen osapuolen laita? Minä en tosin tuntenut kuin yhden sukulaispojan, joka oli käpykaartissa. Hän palasi normaaliin siviilielämään. Se on minulle tullut selväksi, että laajin isänmaallisuus on juuri työväenluokan keskuudessa. Mielestäni ne kommunistit, jotka olivat "kivääri-linjan" kannalla olivat ohranan provokaattoreiden harhaanjohtamia. Yhden tällaisen provokaattorin Tahvo Timosen tunsin henkilökohtaisesti.

Wäinö Pietikäinen

Johan on markkinat!

Luuletteko te saatavan porvarit, että me hylkäämme omaisemme? Ei, niin me emme tee. Yhtälöön kuuluvat pienemmät sukupolvet ja suurten ikäluokkien eläkkeelle meneminen. Jos/kun kunnat jättävät heitteille osan laitoshoitoa tarvitsevista, niin miten helvetissä ihmiset voivat hoitaa omaisiaan - ja olla täysipainoisesti töissä?

Ei onnistu. Ilman julkisesti tuettuja lastentarhoja ja laitoshuoltoa naiset eivät olisi näin runsaslukuisesti töissä. Mutta ehkäpä näiden yksityistäjien tarkoitus on siirtää naiset kotiin ja siirtyä ajassa sata vuotta taaksepäin?

On samantekevää kuka palvelun tuottaa - jos on varaa maksaa. Muutama kunta on siirtynyt yksityiseen palveluun terveydenhoidossa - ja hinta on muodostunut kalliimmaksi ensimmäisen vuoden jälkeen. Mikä osoittaa jälleen sen, että yksityinen palveluntarjoaja on tehokkaampi keräämään voittoja itselleen vaikka palvelu ei ole sen tehokkaampaa kuin julkisella puolella.

Täytyy olla sokea (tai Paavo Lipponen), jos ei havaitse globaalikapitalismin (globalisaation) johtavan USA:n kaltaiseen yhteiskuntaan. Vaihtoehtohan on palata sellaiseen kaupankäyntiin, missä olimme ennen EU:a. Oli tulli ym. määräyksiä. Jo aikoa sitten Karl Marx totesi, että taloudellinen liberalismi (eli globalisaatio) kuten nykyään sanotaan ei johda vapauteen ja tasa-arvoon vaan vallan keskittymiseen ja riistoon.

EU on yritys täyttää suuryritysten taskut välittämättä siitä mitä tapahtuu enemmistölle kansalaisia. Tähän mennessä se on

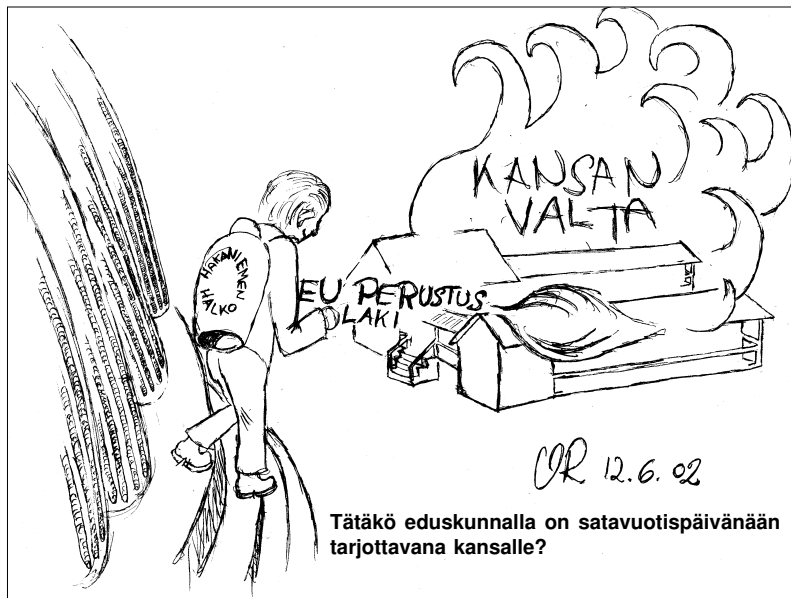
tarkoittanut huonompaa sosiaaliturvaa, työttömyyttä - ja jopa hoitojonoja ja hoidotta jäämistä. Niitä asioita, jotka eivät kiinnosta EU-kiimaisia, joilla sokea voiton tavoittelun vimma on ollut - ja on ainoa päämäärä.

Suomen hallitus kaivaa omaa hautaansa, kun äänestettyä eduskuntaa hyväksymään EU:n perustuslain. Ei osoita päättävääisyyttä juuttua jo Ranskan ja Hollannin kansojen hylkäämään ehdotukseen vaan tyhmää itsepäisyyttä. Tuo lakihan ei tule koskaan voimaan - siis miksi tämä teatteri? Eivät ranskalaiset tule hyväksymään mitään "vain pientä muutosta" uudessa versiossa EU:n perustuslaista. Se on turha toivo.

EU:n piti olla myös vippaskonsti työttömyyteen. Toisin on käynyt. Eikä se ole ihmekään sillä jo vuonna 1903 M. Hälleberg sanoi: "työttömyyden poistaminen on mahdotonta nykyisestä yhteiskunnasta, jossa tuotanto perustuu yksityis omaisuuteen ja vapaaseen kilpailuun." Ja jatkoi: "Tämä kilpailu on omituinen siitä, että jokainen valtio koittaa voittaa toisen valtion ... ja valloittaa kaikki ostajat." SDP:n liturgisit eivät varmaankaan ole kuulleet Forssan puoluekokouksesta?

On harhaluulo, että silloin puhuttiin pelkkää paskaa kuten SDP:ssä nykyään. Silloin työ-kansa vaati oikeuksiaan - ja niin tuli kahdeksantuntinen työpäivä, äänioikeus kummallekin sukupuolelle jne. Ei toki ilman lakkoja.

Hannu Alm
Helsinki

Tätäkö eduskunnalla on satavuotispäivänään tarjottavana kansalle?

SUURMIELENOSOITUS
09.09.2006 HELSINKI, KLO 15
Järjestötori ja musiikkia klo 13 alkaen.

Suomi on Euroopan Unionin puheenjohtajamaa 01.07.-31.12.2006. Suomen puheenjohtajuuskaudella tullaan tekemään monia merkittäviä päätöksiä. Esimerkiksi EU:n perustuslain tulevaisuus tulee ratkeamaan Suomen puheenjohtajuuskaudella.

Helsinki 2006-verkosto on perustettu kokoamaan yhteen järjestöjä ja aktiiveja, jotka haluavat tarjota vaihtoehtoja nykyiselle EU-politiikalle.

Verkostoa yhdistävät teemat ovat:

- Oikeutta työelämään - ei uusliberalismille
- Oikeutta julkisiin palveluihin - ei yksityistämiselle
- Oikeutta turvapaikanhakijoille ja siirtolaisille - ei linna-Euroopalle ja rasismille
- Oikeutta ja rauhaa - ei sotilasliitoille ja sodille
- Oikeutta luonnolle ja ihmisille - loppu maailman tuhoamiselle

Varaa itsellesi aikaa osallistua tähän tärkeään tapahtumaan

Tukea **Kansan äänelle**

Hannu Kautto 20,00 e, Reijo Katajaranta 10,00 e, Eira Kärki 15,00 e, Eero Hakso 15,00 e, Hannu Alm 10,00 e, Juha Kieksi 10,00 e, Heikki Männikkö 50,00 e, Armeijaton Suomi 60,00 e, Waino Pietikäinen 57,60 e, lipaskeräyksellä Waino Pietikäinen 49,00 e, Kalevi Wahrman 10 e, Timo Nieminen 20 e, Esko Auervuolle 10 e, Matti Laitinen 5 e, Paavo Heikkinen 20 e.

OKO 554114-227966

Ilmari Huuskonen: Rasaloukku

Ilmari Huuskonen on julkaissut korkeasta iästään huolimatta romaatin Rasaloukku (Pilot kustannus, sivuja 137). Saavutus on melkoinen, kun vuosia on Ilmarilla mittarissa jo 85.

Ilmari on toiminut koko ikänsä työväenliikkeessä. Kirja on selkeästi omaelämäkerrallinen. Hän on kokenut sodan ja rauhan ajat, julkisen ja maanalaisen toiminnan ajat. Myös hänen isänsä oli kivimiehenä tärkeissä tehtävissä Kiviyöntekijäin liitossa 1900-luvun alkuvuosikymmeninä, joten Ilmarilla on itsensä ja isänsä puolesta kerrottavaa – ja se on tämän kirjan paras puoli.

Joissakin kokouksissa me nuoremmat olemme joskus erehtyneet kuvittelemaan työväenliikkeen sadan vuoden takaista nousua helpoksi. Ilmari on aina torjunut päättäväisesti tämän käsityksen. Ilmari on kirjallaan jälleen kerran osoittanut, että viime vuosisadan alun työväenliike kävi ankaraa luokkataistelua, kävi laajoja ja pitkiä lakkoja eikä se saanut mitään ilmaiseksi. Tämän asian esiintuomisesta voimme olla Ilmarille kiitollisia. Samalla poistuu se tavanomainen puute, kun puhutaan työväenliikkeen veteraaneista – aina me valitamme, että se ja se veteraani on jäänyt haastattelemaan vanhoina päivinä. Ilmarin kohdalla tätä puutetta ei ole. Ilmari on kirjassaan sanonut kaikki asiat itse.

Kirjaa kuitenkin vaivaa pieni epätasaisuus. Mikään yhtenäinen

tarina se ei ole. Alun osuus on parasta kirjassa, jossa Ilmari Huuskonen keskittyy nimenomaan työväenliikkeen historian esittelyyn. Sitten hän liukuu omaelämäkerrallisiin seikkailuihinsa ja omien naissuhteidensa esittelyyn. Kirjasta ei siis puutu väriä, mutta ainakaan itse en olisi välttänyt niin tarakoista naissuhteiden kuvaamisista. Kirjansa lopussa kirja muuttuu päiväkirjamerkinnöiksi, joissa Ilmari käsittelee edelleenkin omaa yksityiselämänsä, mutta pohtii myös toisen maailmansodan historiaa Kansan äänen vuoden 2005 kirjoitussarjojen valossa. Tämä on täysin ymmärrettävää, onhan tuon sodan tähtynyt olla Ilmarin ikäluokan elämässä täysin keskeinen kokemus. Poliittisissa muisteluissaan hän ei enää nykyajan kommunistisen liikkeen ongelmiin pääse uppoutumaan, mutta sitä tuskin voisi häneltä enää vaatiakaan.

Kaiken kaikkiaan Ilmari Huuskosen Rasaloukku on värikästä kerrottua tarina, josta joku elokuvantekijä varmasti saisi helpostikin aikaiseksi elokuvan käsikirjoituksen. Siinä elokuvassa olisi työväenliikkeen historiaan sekoitettuna sotaa, seksiä ja tiukoja tilanteita. Mainio ja kansaan menevä toimintaelokuva siis.

Kirjaa kannattaa kysellä suoraan Ilmari Huuskoselta. Yhteyshetimitä saa vaikkapa lehtemme kautta.

Reijo Katajaranta

Infotilaisuus EU:n perustuslaista Haminan torilla lauantaina 19.8. klo 11 - 13. Tilaisuudessa käytämme kaiuttimia ja jaamme Kansan ääni-lehteä. Paikalla mm. EUVKr:n puheenjohtaja Heikki Männikkö, valtiotieteiden tohtori Pekka Tiainen, Kansan äänen päätoimittaja Reijo Katajaranta ym. Tervetuloa.

Infotilaisuus EU:n perustuslaista Turun torilla lauantaina 26.8. klo 11 - 13. Tilaisuudessa käytämme kaiuttimia ja jaamme Kansan ääni-lehteä. Paikalla mm. EUVKr:n puheenjohtaja Heikki Männikkö, valtiotieteiden tohtori Pekka Tiainen, Kansan äänen päätoimittaja Reijo Katajaranta ym. Tervetuloa.

Muutosvoimat Suomi rp:n sääntömääräinen liittokokous

Helsingissä torstaina 29.6.2006 klo 18.00 Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67.

Käsitellään sääntöjen määräämät liittokokousasiat. Kokoukseen saavat Muutosvoimat Suomi rp:n jäsenjärjestöt lähettää edustajia seuraavasti: Rekisteröidyt puolueet 15 edustajaa ja muut järjestöt 5 edustajaa. Valtakirjojen tarkastus kokouspaikalla alkaa klo 17.45. Muutosvoimat Suomi rp:n hallitus kokoontuu samassa paikassa klo 17.00.

Tervetuloa kokoukseen

SFT toimii

SFT tekee muistokäynnin Santahaminan punaisten muistomerkille sunnuntaina 17.09.2005. Kokoukseen Hertonien metroasemalla Apteekin edessä, josta lähdetään henkilöautoilla Santahaminaan klo 11.00. Ilmoittautuminen 10.9. mennessä Esko Auervuolle puh. 09-694 9307 (040-707 3576) tai Timo Kangasmaalle 040-5858508.

□ □ □

Marxilaisen filosofian opintopiiri Hämeenlinnassa ma 22.6. klo 18.00 Hämeenlinnan sivistys- ja kulttuurityö ry:n tiloissa, Parolantie 6. Dialektiikasta alustaa Heikki Männikkö.

Onko Suomen Työväenpuolue vastaus nykyiselle kovalle talous-jayhteiskuntapolitiikalle

Seminaari ja keskustelutilaisuus lauantaina 16.9.06 Helsingissä Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67 klo 11.00.

Alkuvuodesta käynnistetty keskustelu mahdollisesta Suomen Työväenpuolueen organisoimisesta on herättänyt laajaa mielenkiintoa. Tällä hetkellä maassamme ei ole sellaista poliittista voimaa, joka uskottavasti esittäisi vastapainon nykyiselle uusoikeistolaiselle politiikalle. Tässä seminaarissa teemme yhteenvedon käydystä keskustelusta.

Tervetuloa keskustelemaan ja päättämään asioista: Kansanvalta työryhmä

Aino on poissa

Toverimme Aino Hakulinen poistui keskuudestamme 14.4.06. Maaliskuussa Aino vietti 80-vuotispäiväänsä. Aino tuli aktiiviseen järjestötoimintaan heti 60-luvun alussa, kun perustettiin Hermannin naiset. Sen jälkeen hänet nähtiin kaikissa tilaisuuksissa, katutapahtumissa, myyjäisissä, kokouksissa

ym. riennoissa. Hän teki järjestöissä perustyötä. Oma itsensä hän oli myydessään arpoja tai vaikkapa kerätessään rahaa solidaarisuustyöhön. Kommunistien Hermannin-Vallilan osaston työhön Aino tuli mukaan alusta saakka. Näinä vuosina oli useita kampanjoita, joissa keräsimmme mm. kadulla kannattajakortteja joko puolueen perustamiseksi tai presidenttiehdokkaan asettamiseksi. Silloin olimme aina Ainin kanssa kadulla. Kun monet muut väsyivät, oli Aino aina valmis työhön. Suuri joukko järjestötovereita jää kaipaamaan ja muistelemaan ahkeraa toveriaan.

Ainin muistoa kunnioittaen
Hermannin naiset ry
Kommunistien Hermannin-Vallilan osasto ry
KTP:n Helsingin piiri ry

Kokouksia

EU:n Vastaisen Kansanrintaman toimikunnan kokous pidetään torstaina 17.8.-06 Helsingissä, Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 klo 18.00. Käsitellään syyskauden toimintaa, keskustelua "Suomen Työväenpuolueesta", Kansan äänen syysseminaarin järjestämistä, 9.9.06 suurmielensoitukseen osallistumista, vuoden 2007 eduskuntavaaleja sekä tiedotuskampanjaa "Koveneva talouskipä ja EU:n perustuslaillinen sopimus haasteina työkansan demokraattisille oikeuksille ja toimeentulolle". Tervetuloa paikalle.

Kommunistien Hermannin-Vallilan osaston johtokunnan kokous pidetään torstaina 24.8. klo 18.00 Männikkö, os. Vellamonkatu 6 A1. Käsitellään: osaston järjestäytyminen, 9.9. suurmielensoitutus, Suomen Työväenpuoluekeskustelun nykyvaihe sekä vuoden 2007 eduskuntavaalit.

Myöhästyneitä vappu-tervehdyksiä

Tampere

Risto Koivula
Vejas Koivula
Zemyna Koivula

Kuopio

Helvi Heinonen Tanski

Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry:n vuosikokous

19.06.2006 klo 18.00 Helsingin Kirvesmiesten toimitiloissa osoite Mäkelänkatu 8 Helsinki.
Käsitellään sääntöjen mukaiset vuosikokousasiat.

JULKAISIJAT:

EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELINJATILAUKSET

040-5643205 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:

Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1 €/pmm

Tili:

OKO 554114-227966

PAINOPAikka:

Kangasalan Lehtipaino

EU:n vastainen kansanrintama ry
www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry
http://kommunistienliitto.tk/

Juche-aatteen opintoyhdistys -
The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
http://juche.vunet.org/
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielisiä aineistoja korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominf.pp.fi

Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postityslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Kansanääni

Helsingin Lähiradiossa

100,3 MHz

Keskiviikkona

- 28.06.2006

- 23.08.2006

- 20.09.2006

- 18.10.2006

klo 19.00-19.30

SFT Lähiradiossa

100,3 MHz

jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 - 20.30.

Tuhopoltoilla tehdään politiikkaa

Perjantaina 5.5.06 illalla helsinkiläiset huomasivat paksun savun nousevan keskikaupungin suunnasta. Monet arvasivat jo ennen ylimääräistä uutislähetystä, että VR:n makasiinit olivat tulossa. Tuhopolttaja oli iskenyt. Media pyrki välittömästi yhdistämään tapahtuman vappujuhlintaan. Yhteyttä tapahtumien välillä ei kuitenkaan ole löydetty.

Maanantai aamuna 29.5.06 vuorostaan syytettiin tulipalo Porvoon vanhassa tuomiokirkossa. Niin makasiinit kuin Porvoon tuomiokirkon olivat historiallisesti ja kansallisesti hyvin arvokkaita kohteita.

Makasiinien tuhopolton rikollista luonnetta ei vähennä se, että rahamiespiirit olivat jo määränneet rakennukset pitkän "kädevännön" jälkeen purettaviksi.

Tuhopoltoja on ollut aiemminkin.

Natsien valtaannousun pahin este 30-luvun Saksassa oli kommunistinen puolue. 25.1.1933 kommunistit järjestivät Berliinissä Hitlerin valtaannousun estämiseksi mielenosoituksen, johon osallistui yli 130.000 osanottajaa. Helmikuun 28 p. 1933 syytettiin tuleen Berliinin valtiopäivätoimiston, joka osoitettiin Göringin organisoimaksi syytettiin natsilehdissä kommunisteja. Näin fasistit saivat "syyntä" kohdistaa terrorinsa ensinnä kommunisteihin ja sittemmin myös sosiaalidemokraatteihin.

Kuuluksa tuhopoltto Suomessa tapahtui elokuussa 1940. Talvisodan jälkeen perustettu Suomen ja Neuvostoliiton rauhan ja ystävyyden seura, johon vuoden loppuun mennessä liittyi lähes 40.000 jäsentä, järjesti voimakasta sodanvastaisia toimintaa. Seuran 8.8.40 Hakaniemen torilla järjestämässä suuressa sodanvastaisessa mielenosoituksessa syy-

tettiin tuleen torilla sijainneet suuret halkopinot. Myöhemmin ilmeni monia seikkoja, jotka osoittivat silloisen valtiollisen poliisin olleen tuhopolton organisoija. Ennen kuolemaansa "Saksan Vileksi" kutsuttu laitapuolen kulkija tunnusti poliisien palkanneen hänet sytyttämään halkopinon tuleen. Teosta kuitenkin syytettiin kommunisteja. Tätä käytettiin yhtenä tekosynä myöhemmin joulukuussa tapahtuneeseen seuran lakkauttamiseen.

Porvoon tuomiokirkon tai VR:n makasiinien polton taustalla ei tietenkään ole Berliinin valtiopäivätoimiston tai Hakaniemen halkopinon kaltaista yhteistä nimittäjää, mutta yhteismitallisuutta niille kyllä löytyy. Meidän yhteiskuntajärjestyksemme on synnyttänyt sosiaalisen turvattomuuden, työttömyyden ja näköalattomuuden tilan, joka helposti johtaa epätoivoisiin tekoihin. Kyse on yhteiskunnan sairaudesta, jota hallitseva eliitti ei kykene korjaamaan. Mutta välittömästi tällaiset tapahtumat kelpaavat yhteiskunnan valtaapitäville aiheiksi "turvatoimien", urkinnan ja voimankäytön tehostamiseen. Suurenuslasin alle asetetaan ne, jotka organisoivat toimintaa sen puolesta, että nykyinen on saatettiin muutos.

Ei ole todistettu keisari Neronkaan syyttäneen Rooman paloa v. 64, mutta siitä kuitenkin saatiin aihe kristittyjen vainoihin. On syytä pitää mielessä, että yhteiskuntamme on sairas.

HM/Kä

DSL:n liittovaltuusto kokoontui

Vuoden kansalaisvaikuttaja Kalle Kuittinen (kuva Leo Partanen)

Demokraattinen sivistysliitto piti liittovaltuustonsa kokouksen 27.5.06 Helsingissä. Kokouksessa Kansan äänen julkaisujärjestöjä edusti Kalevi Wahrman.

KUPRUa ei tarvita

Demokraattisen sivistysliiton liittovaltuuston mielestä valmistelussa olevan kunta- ja palvelurakennemuutoksen (kupra) uhkaa kulttuurin, sivistys- ja opetus-toimen toimintaedellytyksiä.

Uudistuksen valmistelijat puhuvat avoimesti, että opetus- ja sivistystoimesta "vapautuvia resursseja" tarvitaan muiden palvelujen tuottamiseen. Kuitenkin jo nyt koulutoimi on ahdingossa; ei ole riittävästi opetushenkilökuntaa, luokkakoot ovat

kestämättömän suuria, erityis- ja tukiopetus on supistettu olematomiin. Kirjastotoimi ja muut kulttuuripalvelut ovat useissa kunnissa ajettu minimaaliselle tasolle eivätkä kokemukset tilaajatuottajia mallista kulttuurin alalla ole osoittautuneet hyviksi.

Kunta- ja palvelurakennemuutoksen perimmäinen tavoite – julkisten palveluiden kilpailuttaminen ja yksityistäminen – ei yksinkertaisesti sovi sivistys-, kulttuuri- ja opetustoimintaan. Niinpä koko hankkeesta on luovuttava.

Kansalaisvaikuttaja 2006

Demokraattisen sivistysliiton liittovaltuusto nimensi **Kalle Kuittisen** vuoden kansalaisvaikuttajaksi. Nimityksellä liittovaltuusto haluaa kiinnittää huomion

siin merkittävään panokseen kansansivistystyölle, jonka Kalle on antanut.

Tänä keväänä tuli 60 vuotta siitä, kun Kalle aloitti uransa Kemin opintojärjestön työtekijänä. Pitkän uransa aikana hän on toiminut kaikissa työväenliikkeen sivistysliitoissa, ensiksi TSL:ssä, sitten hän ollut perustamassa KSL:oa ja DSL:oa. Edelleen Kalle on Demokraattisen Sivistysliiton liittotoimikunnan jäsen.

Kalle Kuittisen toiminnassa on aivan erityisellä paikalla ollut työväenliikkeen historia ja sen tutkiminen. Niinpä hän onkin arkistojen tuttu asiakas. Historian ohella Kallen sydäntä lähellä on työväen kulttuuri koko kirjossaan. Kiinan ja venäjän kielen taitajana Kalle on voinut toimia näiden maiden olojen, kulttuurin ja tapahtumien kertojana ja välittäjänä.

Nimeämällä Kalle Kuittisen vuoden kansalaisvaikuttajaksi DSL:n liittovaltuusto haluaa korostaa järjestöllisen sivistystyön merkitystä ja asemaa myös nykymaailmassa. Samalla toivomme, että Kalle jaksaa vielä olla antamassa neuvojaan ja välittämässä kokemuksiaan tämän päivän järjestöjen opintovastaaville ja muille sivistystyöntekijöille.

"Eteenpäin sivistyksen voimalla" toteaa Kalle Kuittinen!

Putin puheessaan venäläisille: Yhdysvaltain ja Venäjän välinen jännitys lisääntyy

New York, 22.5. (WSWS) - Venäjän presidentti Vladimir Putin piti toisen maailmansodan päättymisen 61. vuosipäivän vieton yhteydessä 10.5.2006 Moskovassa venäläisille osoitetun puheen, jossa hän toi esille kylmän sodan faktisen jatkumisen ja Yhdysvaltain ja Venäjän välisen jännityksen lisääntymisen.

"Toveri Susi tietää, kenet syö. Hän syö kenet haluaa eikä kuuntele muiden mielipiteitä. Eikä hän selvästikään aio kuunnella ketään vastaisuudessaakaan", sanoi Putin puheessaan, jonka kohde ei jäänyt kenellekään epäselväksi. Putin viittasi tällä tavoin puheessaan ensimmäistä kertaa selväsanaisesti Yhdysvaltain mielettömään maailmanvalloituspolitiikkaan ja sen käynnistämiseen ja meneillään oleviin järjestömiin sotiin.

Putin otti esille myös Yhdysvaltain tekopyhät ihmisoi-keusasettamukset. "Yhdysvaltain paatokselliset puheet ihmisoi-keuksista ja demokratiasta ovat joutuneet lokaan samalla kun Yhdysvaltain oma etu vaatii juuri näiden pyhiksi julistettujen arvojen rikkomista".

Putin totesi, että ns. kylmä sota ei ole ohi. Päinvastoin. Asevarustelu kiihtyy. "Mitä voimakkaammat asevoimat meillä on, sitä vähemmän painetta maahamme kohdistuu." sanoi Putin. "Haluaisimme suunnata taloudelliset voimavaramme rauhanomaiseen rakentamiseen, mutta joudumme pakon edessä kiinnittämään yhä suurempaa huomiota asevoimiemme kehittämiseen".

Putin viittasi myös Yhdysvaltain presidentti George W. Bushin ja varapresidentti Dick Cheneyyn useisiin viimeaikaisiin lausuntoihin, joissa on röyhkeällä ja sivistymättömällä tavalla puututtu Venäjän sisäisiin asioihin. "Nuo lausunnot ovat sisäläneet suoranaista uhkailua."

Yhdysvallat ei ulkopolitiikassaan tunne muita keinoja kuin voiman ja väkivallan käytön, totesi Putin puheessaan.

WSWS / Patrick Richter / KOMINFORM (tiivistelmä)

Chavez: Sosialismi on ainoa tie barbarismin voittamiseksi

Lontoo, 14.5. (GRANMA) — Venezuelan presidentti Hugo Chavez sanoi sunnuntaina Lontoossa, että sosialismi on ainoa tie barbarismin voittamiseksi ja sen kohtalokkaan suunnan muuttamiseksi, joka on viime vuosikymmenten aikana aiheuttanut ihmiskunnalle suuria kärsimyksiä.

Chavez puhui Pohjois-Lontoossa sijaitsevassa Camden Centerissä tilaisuudessa, jossa oli läsnä englantilaisia julkisuuden henkilöitä ja Venezuelan nykyistä hallitusta tukevia ryhmitymiä.

"Ottakaamme pääaiheeksi sosialismi, keskustelkaamme siitä. Uskon, että sosialismin taannoiset epäonnistumiset johtuivat talouden virheellisistä analyyseistä. Tällä vuosikymmenellä sosialismin tulee vakiinnuttaa toimivat käytännön sovellukset, jossa ihmisen asema on vakaasti turvattu", korosti Chavez.

"Tällä hetkellä globaalit haasteet lähtevät kansanmurhasta ja moraalittomasta, sairaasta ja korruptoituneesta eliitistä, joka saa keskeisen käyttövoimansa Yhdysvalloista eikä tällä maailman valtaamiseen tähtäävällä mielettömyydellä näytä olevan mitään rajoja", sanoi Chavez.

Chavez viittasi Yhdysvaltain aikeisiin hyökätä Iraniin. "Tämän järjestöjen hyökkäyksen seurauksena mm. öljyn barrelihinta nousisi nopeasti yli sadan dollarin", mikä merkitsisi kaikkein suurinta vahinkoa Yhdysvalloille itselleen, totesi Chavez.

Chavez nimitti Yhdysvaltain nykyistä presidenttiä murhaajaksi ja syylliseksi kansanmurhiin. Niin sanotussa taistelussaan terrorismia vastaan Yhdysvallat on nykyisin itse maailman suurin terroristi, sanoi Chavez ja viittasi esimerkiksi vuoksi CIA-agentti Louis Posada Carrilesin suorittamaan kuubalaisen matkustajalentokoneen räjäyttämiseen kaksikymmentä vuotta sitten.

GRANMA/KOMINFORM